

ČESKÁ
CENA
ZA
ARCHITEKTURU
2019

Česká cena za
architekturu 2019

Czech Architecture
Award 2019

Vydáno za podpory Ministerstva průmyslu
a obchodu.

MINISTERSTVO
PRŮMYSLU A OBCHODU

O Ceně	6
Mezinárodní porota	26
Hlavní cena	36
Finalisté	48
Ceny partnerů	80
Výjimečný počín	98
Nominované stavby	102

About the Award	6
International Jury	26
Main Award	36
Finalists	48
Partners Awards	80
Unique Achievement	98
Nominated Projects	102

0 CENĚ

0 CENĚ

0 CENĚ

0 CENĚ

ABOUT
THE AWARD

ABOUT
THE AWARD

ABOUT
THE AWARD

ABOUT
THE AWARD

Úvodník

„Spíše než objektem k vidění je architektura scénou pro život. Získat zkušenost s architekturou, městem nebo krajinou, vytvořenou lidským úsilím, je v lepším či horším případě osudem každého člověka. A tak, jakožto návštěvníci, zkoumáme architekturu – s hlavou v povětrí – jako předměty v nějakém obrovském muzeu... Jakožto obyvatelé architekturu používáme. Neomylně rámuje náš každodenní život.“

Tento citát z Úvodu do studia architektury – Od formy k místu Pierra von Meisse charakterizuje přehlídku 4. ročníku České ceny za architekturu, se 186 přihlášenými realizacemi, z nichž mezinárodní porota 34 nominovala pro výběr Finalistů a Laureátů ČCA pro rok 2019.

Každý z nás, ať laik či odborník, mladý či senior, obyvatel vesnice nebo hlavního města, se denně setkáváme s výsledky práce architektů, inženýrů, techniků, stavařů... profesionálů působících v oboru realizace vystavěného prostředí, obklopujícího nás a ovlivňujícího naše bytí. Jsme obyvateli i návštěvníky, vystavěné prostředí uspokojuje naše potřeby i provokuje náš zájem o stavby ve veřejném prostoru kolem nás.

Česká cena za architekturu nerozděluje stavby do kategorií, ale hledá jejich kvalitu bez ohledu na výši investičních nákladů nebo prestiž. Ukazuje, že kvalitu prostředí, v němž se každodenně pohybujeme a žijeme, netvoří většinou výjimečné a extravagantní stavby, ale veřejný prostor návsí či náměstí s lávkou přes potok, upravená ulice s uměřenými bytovými

či rodinnými domy, mateřská školka či škola, kam vodíme děti, nebo vesnická hospoda, neformální centrum života místní komunity... To neznamená, že by v soutěži nemohly uspět stavby výjimečné svým účelem nebo formou, jako jsou galerie, divadla, sportovní haly, obřadní síně či kaple. Výjimečnost funkce nebo finanční náročnost provedení stavby však není tím, co poroty uplynulých čtyř ročníků nejvíc zaujalo.

Chová se tedy porota více jako obyvatelé než návštěvníci, když hledá každodenní kvalitu ve veřejných prostranstvích, financovaných z veřejných rozpočtů, nejlépe jako výsledek regulérní architektonické soutěže, spíše než v investicích soukromých investorů? V 34 nominovaných dílech se oba přístupy ocitly ve vzácné rovnováze, 17 ku 17, přičemž z přihlášených staveb bylo mnohem více – 136 – soukromých. Podle mého názoru tak porota zdůraznila trend podpory vzniku kvalitního vystavěného prostředí i krajiny z veřejných financí, a to zpravidla obecních. Takto investované prostředky by měly podněcovat i soukromé stavebníky při realizaci jejich staveb a zvyšovat celkovou kvalitu prostředí a našeho života v něm.

Sedmičlenná porota si samozřejmě zaslouží velké poděkování – jako v minulosti i letos byla zahraniční – a my, organizátoři, jsme jí vděční za objektivní, českým prostředím a vztahy nezatížený pohled na naši soudobou tvorbu. Velmi oceňujeme odstup a mezinárodní zkušenost porotců, kteří vedeni Imke Woelk z Berlína vy-

brali nominované, finalisty i celkového vítěze. Stejně jako v minulých letech byly uděleny Ceny partnerů a ocenění za Výjimečný počín.

Výsledky letošního ročníku byly vyhlášeny na slavnostním Galavečeru Ceny ve Foru Karlín a vystaveny v pražském centru architektury a městského plánování – CAMP. Další výstavy budou v průběhu celého příštího roku pořádány v jednotlivých krajích, protože cílem příštího – jubilejního – 5. ročníku Ceny je užší propojení úspěšných realizací minulých let s regiony a vznik krajských přehlídek jako inspirace dobrých příkladů z praxe pro veřejnost i obecní samosprávy.

Jan Kasl

Předseda České komory architektů

Editorial

„Architecture is less “something to look at” than a “scene to be lived in.” Experiencing architecture, cities, and the landscapes resulting from man’s labor is, for better or for worse, everyone’s lot. As visitors, we focus on architecture and the city as we would on objects in a museum. As inhabitants, we make use of architecture. It is the inevitable frame of our daily lives.”

This quotation from the “Elements of Architecture – from form to place” by Pierre von Meiss characterises the 4th year of the Czech Architecture Award with 186 entries from which the international jury shortlisted 34 for the selection of Finalists and the Laureate of the Czech Architecture Award 2019.

All of us, layman or professional, young or senior, villager or citizen, meet results of architects, engineer, technicians, construction engineers’ work... of professionals involved in the construction of built environment surrounding us and affecting our existence. We are inhabitants and visitors; the built environment satisfies our needs and provokes our interest in buildings in the public space around us.

Czech Architecture Award does not classify buildings but seeks their quality irrespective of the investment costs or prestige. It shows that majority-unique and extravagant buildings do not form the quality of the environment we move and live in every day, but a public space of a village green or a square with a footbridge over a creek, a well-groomed street

with modest single- or multiple-family houses, a kindergarten or school where we bring our children, or a village pub, an informal centre of local community life do... It does not mean that buildings unique by their purpose or form such as galleries, theatres, sports halls, funeral halls or chapels could not be successful in the competition. The unique function or construction costs, however, are not what attracted the juries most in the past four years.

Does the jury behave more like inhabitants or visitors when searching everyday quality in public spaces financed from public sources – preferably as a result of a regular architecture competition – rather than in private investments? Both approaches were perfectly balanced in those 34 shortlisted works – 17:17 while they were the majority of entries – 136 private projects. The jury, in my opinion, this way emphasized the trend of supporting good built environment and landscape usually funded publicly from community means. This way invested money should also encourage private investors to build and increase the general quality of the environment and our life in it.

The seven jurors do deserve our praise – the jury was international this year the same as in the past – we, the organisers, are grateful for their objective view of our contemporary work, unburdened by Czech environment and relations. We very much appreciate the distance and international experience of jurors who, headed by Imke Woelk from

Berlin, selected the nominated projects, the finalists and the winner. The same as in the past years, special prizes were awarded, and the Unique Achievement Award.

The results of this year’s competition were announced at the Gala Evening at Forum Karlín and exhibited at the CAMP – Prague Centre for Architecture and Metropolitan Planning. Other exhibitions will be organised in regions throughout the next year because the goal of the following – jubilee 5th year of the Award is a closer interconnection of successfully built projects from the past and regions and organising regional exhibitions as inspiring good practical examples for the public and local administrations.

Jan Kasl
President of the Czech Chamber of Architects

Průběh

Česká komora architektů (ČKA) vyhlásila již 4. ročník České ceny za architekturu (ČCA). Vyhlášením České ceny za architekturu Komora navazuje na své další aktivity směrem k veřejnosti, jimiž propaguje kvalitní výsledky práce jak etablovaných, tak začínajících architektů. Snahou ČKA je prostřednictvím Ceny propagovat a prezentovat kvalitní díla a zásahy člověka do krajiny a veřejného prostoru.

Architekti do ní mohli svá díla přihlašovat od 7. ledna do 1. dubna 2019. Stejně jako v předchozích letech i nyní se Cena opřela o prestižní sedmičlennou mezinárodní porotu, odbornou akademii doporučující stavby k přihlášení a také o koncept propagace architektury v průběhu celého roku a v jednotlivých regionech České republiky. Soutěžní přehlídka byla otevřena stavbám realizovaným na území České republiky v letech 2014 až 2018. Přihlašování probíhalo formou on-line formuláře a nebylo spojeno s žádnými náklady ze strany soutěžících architektů. Do letošního

ročníku se přihlásilo celkem 186 děl, z nichž odborná porota vybrala celkem 34 děl do užšího výběru – tzv. nominovaných staveb. Z tohoto okruhu porota následně vybrala šest finalistů, z nichž se etabloval držitel hlavní ceny. Přihlášená díla nejsou posuzována v žádných soutěžních kategoriích. Držitel hlavní ceny, finalisté a laureáti cen za výjimečný počin a ceny partnerů byli představeni na slavnostním galavečeru, který se uskutečnil 14. listopadu 2019 ve Foru Karlín v Praze.

Autoři oceněných děl obdrželi objekt navržený tradiční českou sklářskou firmou Moser.

Process

The Czech Chamber of Architects (ČKA) has announced the fourth year of the Czech Architecture Award (ČČA). By publishing this Award, the Czech Chamber of Architects continues its other activities addressing the public through which it promotes good results of work by both established and young architects. ČKA has been trying to promote and present good architecture and the shaping of landscape and public space.

Architects could enter their works from January 7 to April 1, 2019. The same as in the past years, the Award leaned on the international jury consisting of seven renowned architects, a professional academy recommending the builds for entering, and also the concept of promoting architecture through the whole year and in different regions of the Czech Republic. The competition exhibition was open to built projects in the Czech Republic in the years 2014–2018. Projects could be entered via an online form, and there were no expenses on behalf of the competing

architects linked to it. This year, 186 works were entered in the competition, and the professional jury short-listed 34 of them – the so-called nominated projects. From among them, six finalists were then selected and the winner of the main award. The entered works are not assessed in any category. The winner of the Main Award, the finalists and laureates for exceptional achievement, and the partners' awards were presented at the Gala evening held on 14 November 2019 at Forum Karlín in Prague.

The awarded architects obtained an object designed by Moser, a traditional Czech glass producer.

O vyhlašovatelii

Česká komora architektů je samosprávným profesním sdružením s přeneseným výkonem státní správy, které bylo zřízeno zákonem č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě. ČKA nese odpovědnost za profesionální, odborný a etický výkon profese architektů v ČR. Od začátku roku 2015 je Komora oficiálním připomínkovým místem pro zákony, právní úpravy a předpisy, které se týkají profese architekta. Česká komora architektů se podílí na propagaci české architektury. Pořádá i řadu akcí či oborových ocenění zaměřených na veřejnost. Patří mezi ně Česká cena za architekturu, Pocta ČKA, Přehlídka diplomových prací, Architekti na jedné lodi, vzdělávací cykly Fórum, diskusní setkání OTTA a další odborné akce. Pořádáním soutěžní přehlídky Česká cena za architekturu chce Komora prezentovat kvalitní architektonickou produkci nejen odborné a laické veřejnosti, ale i zástupcům státní správy a samosprávy.

www.ceskakcenaazaarchitekturu.cz
www.cka.cz

About the announcer

The Czech Chamber of Architects (ČKA) is a self-governing professional association with the exercise of delegated public powers established by Act 360/1992 Coll. on the profession of authorised architects and the exercise of the profession of authorised engineers and technicians in construction. ČKA is responsible for the professional, skilled, and ethical performance of the profession of architects in the Czech Republic. Since the beginning of 2015, the Chamber is an official place for commenting on laws, national legislation and directives regarding the profession of architect. The Czech Chamber of Architects participates in promoting Czech architecture. The Chamber also organises many events or professional awards focused on the public. Among them is the Czech Architecture Award, the Honour by the ČKA, the Exhibition of Diploma Projects, Architekti na jedné lodi/Architects' boat get-together, OTTA discussions (Open Think Tank of Architects), Forum and similar. By organising the competition exhibition the Czech Architecture Award, the Chamber wants to present good architectural production not only to professionals and the public but also representatives of the state and local administration.

www.ceskacenaarchitekturu.cz
www.cka.cz

Cíle a vize České ceny za architekturu

Důkladné zmapování architektonické produkce v ČR

Důležitým aspektem ČCA je působení odborné Akademie České ceny za architekturu, která kromě děl, jež přihlásí autoři sami, mapuje domácí architektonickou produkci. Více než 300 akademiků z řad architektů, publicistů a kritiků architektury mělo možnost aktivně vyhledávat zajímavé stavby a realizace a podnítit jejich přihlášení do soutěže. Hlavním cílem zapojení odborníků působících ve všech regionech České republiky je pokrýt celou šíři domácí architektonické produkce za dané období. V pravomoci Akademie jsou také nominace na výjimečný počín v oblasti architektury a výběr držitelů tohoto ocenění.

Propagace architektury

Stěžejním motivem soutěžní přehlídky Česká cena za architekturu je prezentace architektury široké veřejnosti, a to nejen z hlediska její estetické a technické kvality, ale především v souvislostech jejího vzniku, vztahu k okolí a společenského přínosu. Z tohoto důvodu ocenění během celého roku provázela řada doprovodných akcí.

Prostor pro nové tváře

Registrace soutěžících je otevřená všem, je bezplatná a nabízí soutěžícím týmům jednoduchý přihlašovací on-line formulář. Elektronickou evidencí tak vzniká katalog soutěže, který je volně přístupný na webu soutěžní přehlídky, a současně tak mizí další případné náklady soutěžících architektů na tisk panelů apod.

Nezávislá mezinárodní porota

Práci českých tvůrců hodnotilo stejně jako v přechozích ročnících sedm erudovaných zahraničních architektů – více o porotě viz s. 26–33.

Goals and visions of the Czech Architecture Award

Thorough mapping of architectural production in the Czech Republic

An important aspect of the Czech Architecture Award is the activities of the professional Academy of the CAA that aside from the works entered by their architects actively maps local architectural production. Over 300 academics from among architects, publishers, and architecture critics had a chance to actively search for noteworthy buildings and built projects and initiate their entering in the competition. The primary goal of involving professionals from all regions of the Czech Republic is to cover the entire local architectural production in the given period. The Academy as also authorised to nominate for extraordinary achievement in the field of architecture and select the awardees.

Promotion of architecture

The fundamental motive of the competition exhibition the Czech Architecture Award is the presentation of architecture to the public, and that is not only from the perspective of its aesthetic and technical quality but, first of all, in the context of its origin, relation to its setting and social contribution. That is why many related events throughout the year accompanied the Award.

Space for new faces

The Award introduced a zero registration fee and also offers a simple entry system to the competing teams. Architects fill in just a simple online form to register. A competition catalogue is built by electronic registering at a freely accessible competition website, and so, the participating architects do not have to pay any other costs for printing panels and so on.

Independent international jury

Seven erudite foreign architects assessed works of Czech architects. See page 26–33.

Ze statutu

Akademie České ceny za architekturu

Představenstvo ČKA ustanovilo Akademii České ceny za architekturu (AČCA) z řad významných osobností působících v oboru architektura a z oborů majících na výsledek činnosti architekta vliv. AČCA je z hlediska zastoupení oborů různorodá, má nejméně sto čestných členů, v současné době jich je více než 300. Akademie je garancí respektu a vysoké prestiže Ceny u jejích partnerů, profesní komunity i široké veřejnosti. Členství v AČCA vzniká jmenováním představenstvem ČKA. Členy AČCA se stávají pro další ročníky také finalisté ČCA. Složení současné Akademie viz web Ceny.

Grémium

Představenstvo ČKA pověřilo dramaturgií, dohledem nad dodržováním statutu, nominacemi na Výjimečný počin či Ceny partnerů Grémium ČCA, které je složeno z vybraných členů představenstva ČKA. Grémium má nejméně pět členů. Aktuální složení Grémia: Ivan Plicka – předseda grémia, Jan Kasl, David Hlouch, Pavel Hnilička, Patrik Hoffman, Radek Kolářik, Pavel Martinek, Milan Svoboda, Jaroslav Šafer, Petr Velička.

Porota

Představenstvo ČKA jmenuje na návrh Grémia členy poroty z řad respektovaných osobností oboru. Porota má minimálně pět členů, počet členů je vždy lichý, nadpoloviční většina členů poroty je zahraničních. Základní úlohou poroty je nominace zpravidla 50 děl (letos jich bylo 34), která budou představena na nominačním večeru, budou součástí putovní výstavy a budou uveřejněna v katalogu Ceny. Dále je úlohou poroty výběr 5–10 staveb, jejichž autoři obdrží čestné označení Finalista. Z nich porota hlasováním vybírá vítěze. Porota o udělení Ceny a čestného ocenění Finalista rozhoduje na základě poskytnutých materiálů od autorů a předchozí osobní prohlídky děl.

Statut soutěžní přehlídky, jednacích řádů jejích orgánů (včetně jmenného seznamu členů Akademie České ceny za architekturu) a způsob výběru děl, jejich hodnocení i vyhlášení výsledků jsou podrobně popsány na www.ceskaacenaarchitekturu.cz.

Excerpt from the Statutes

Academy of the Czech Architecture Award

The Board of the Czech Architecture Award was established by the Academy of the Czech Architecture Award (“ACAA”) from a panel of persons of note in the field of architecture and other areas influencing architectural work. Regarding fields represented in the Award, CAA is diverse, has at least one hundred members; it currently has over 300 members. ACAA guarantees respect and high prestige of the Award for its partners, professional community and the general public. The Board of the Czech Architecture Award appoints a person to become a member of the ACCA. Finalists of the Czech Architecture Award become members of ACCA for the future years. For the membership of the current Academy – see the Czech Architecture Award web site.

Panel

The Board of the Czech Architecture Award authorised the Panel of the Czech Architecture Award consisting of selected Board members to supervise the Statutes, nominations for the Unique Achievement or the Partners Prize. The Panel has at least five members. The current members are: Ivan Plicka – Chairman of the Panel, Jan Kasl, David Hlouch, Pavel Hnilička, Patrik Hoffman, Radek Kolařík, Pavel Martinek, Milan Svoboda, Jaroslav Šafer, Petr Velička.

Jury

The Board of the Czech Architecture Award appoints, based on the proposal of the Committee, members of the Jury from the ranks of respected persons of note in the field of architecture. The Jury has at least five members, the size of the Jury being always an odd number, the majority from abroad. The primary assignment of the Jury is to nominate, as a rule, fifty works (34 this year) to be introduced at the nomination event, be part of a touring exhibition and published in the Competition Catalogue. The purpose of the Jury is, furthermore, to select 5 – 10 works whose architects that will be granted an honorary title the Finalist. The Jury votes the winner. The Jury decides to award the Award and the title Finalist based on provided materials from architects and previous inspection of the works.

Do čtvrtého ročníku České ceny za architekturu se přihlásilo 186 realizací

O titul ve 4. ročníku České ceny za architekturu (ČCA) se ucházelo 186 děl. To je o pětinu více než vloni. Mezinárodní odborná porota z nich nyní vybrala užší okruh nominovaných. Jaké realizace postoupily do užšího výběru, se veřejnost dozvěděla 10. června na nominačním večeru ČCA 2019. Nejvyšší ocenění, tedy Finalisté ČCA a držitel Hlavní ceny ČCA, pak byli vyhlášeni na slavnostním galavečeru 14. listopadu. Udělena byla také Cena za výjimečný počin, jejichž výběr provádí Akademie a Grémium ČCA, a Ceny partnerů.

Do soutěžní přehlídky České komory architektů se letos mohla přihlásit díla realizovaná na území České republiky mezi lety 2014 a 2018. Téměř dvě třetiny realizací (118) byly dokončeny v loňském roce. Novostavby podobně jako v předchozím ročníku převládají nad rekonstrukcemi a činí rovněž přibližně dvě třetiny přihlášených projektů (123). I letos se potvrzuje, že důležitým tématem výstavby v České republice zůstává bydlení, i když počet přihlášených staveb určených pro bydlení oproti loňsku mírně poklesl. V letošním ročníku ČCA tvoří rodinné a bytové domy, rezidenční komplexy, chaty i chalupy 43,5 % přihlášených děl (81).

Převažují soukromé investice, u veřejných vzrostl počet realizací ze soutěže

Za téměř 3/4 projektů (136) stojí soukromí investoři. U veřejných zakázek (50) je pak tradičně výraznější podíl rekonstrukcí, tvoří 2/5 (20). Sedm staveb přihlášených do letošního ročníku přehlídky vzešlo z architektonické soutěže s potvrzením regulérnosti od České komory architektů. Jedná se o Smuteční obřadní síň ve Valašském Meziříčí / Kancelář archislužba.cz (soutěž v roce 2014), Sportovní halu v Kuřimi / CUBOID ARCHITEKTI (soutěž v roce 2019), Rekonstrukci hospody se sálem v Máslovicích / ATELIER BOD ARCHITEKTI (soutěž v roce 2014), Architektonické ztvárnění interiérů Ústavního soudu České republiky / MOAD architekti (soutěž v roce 2016), Podzámecký park – Tyršovy sady Pardubice / New Visit (soutěž v roce 2002), Látku přes řeku Lubinu v Příboře / Petr Tej, Marek Blank a Jan Mourek (soutěž v roce 2015) a Revitalizaci Masarykova náměstí v městské památkové zóně města Stříbra / M & P Architekti – Krajínářská architektura (návrh přihlášený do Ceny Petra Parléře 2007).

Dvě pětiny děl realizovaných v Praze a Brně

Z přihlášených realizací vznikly 2/5 v Praze nebo Brně (74), což je oproti předchozím ročníkům nárůst. Pražská díla mají oproti loňsku zastoupení o 10 % vyšší a tvoří třetinu všech přihlášených (64). Z krajů vede v počtu projektů ucházejících se o ocenění Středočeský kraj (27) před Moravskoslezským (17) a Královéhradeckým krajem (10). Žádná stavba nestupuje v letošním ročníku přehlídky Karlovarský kraj.

Projekty pro bydlení tvoří polovinu
přihlášených realizací

Typologicky tvoří více než 2/5 přihlášených staveb (81) projekty pro bydlení. Zbylé 3/5 se pak vyznačují pestrou skladbou realizací, mezi kterými nechybí rekonstrukce interiéru (24), řešení administrativních budov (23), hotely či restaurace (18), veřejné budovy (13), veřejná prostranství, jejichž počet letos vzrostl (10), školská a vzdělávací zařízení (10), služby (10), sportovní stavby (9), kulturní a společenská zařízení (8), zdravotnická zařízení (8), krajinářské počiny (5) a také sakrální stavby (3), výstavní expozice (3), rozhledny (2) a most a lávka (celkem 2).

Realizace trvá v průměru přes tři
roky

Zajímavý je údaj o průměrné délce realizace stavby (od projektu po dokončení stavby) přihlášené do letošního ročníku přehlídky, která činí 3 roky a 10 týdnů.

Všech 186 přihlášených děl bylo prezentováno v Bulletinu ČKA 2/2019 a je ke zhlédnutí v on-line galerii umístěné na www.ceskace-nazaarchitekturu.cz.

186 built projects entered in the 4th year of Czech Architecture Award

186 built projects entered the 4th year of the competition for the title Česká cena za architekturu (ČCA). That is by one-fifth more than last year. An international professional jury will shortlist the nominees now. The shortlisted projects will be published at the Nomination Gala 2019 of the Czech Chamber of Architects on June 10. The highest awards that are the Finalists of ČCA and the holder of the Main Prize of the ČCA will be announced at a Gala Evening on November 14. The Prizes for an Extraordinary Achievement selected by the Academy and the ČCA Panel and the Partners' Prizes will be awarded too.

Projects built in the territory of the Czech Republic between 2014 – 2018 could enter this year's competition organised by Česká komora architektů. Almost two-thirds (118) of built projects were completed last year. New buildings prevail over refurbishments making up approximately two thirds of entered projects (123). It is confirmed this year too that housing remains a prime topic in the Czech Republic although the number of entries dealing with housing slightly decreased against last year's figures. Homes and houses, residential developments, weekend houses and cottages represent 43.5% of entries (81).

There are private investors behind almost three-quarters of projects (136). The greater part of public jobs (50) is refurbishments – two fifths (20). Seven entered projects were entries into architectural competitions authorised by the Czech Chamber of Architects. They are the Funeral Service Hall in Valašské Meziříčí / archislužba.cz office (competition in

2014), the Sports Hall in Kuřim / CUBOID ARCHITEKTI (competition in 2019), the Modernisation of the Pub with a Hall in Máslovice / ATELIER BOD ARCHITEKTI (competition in 2014), Architectural Rendition of Interiors of the Czech Constitutional Court / MOAD architekti (competition in 2016), Podzámecký Park – Tyršovy sady Pardubice / New Visit (competition in 2002), a footbridge over the river Lubina in Příbor / Petr Tej, Marek Blank and Jan Mourek (competition in 2015), and the revitalisation of Masarykovo náměstí (Masaryk Square) in the monumental reserve of Stříbro / M&P Architekti – Krajinářská architektura (this project was entered into the competition Cena Petra Parléře 2007 / Petr Parlér Prize 2007).

Two-fifths of entered works were built in Prague and Brno

Two-fifths of entries (74) were built in Prague and/or Brno; that is an increased quantity from the past years. Prague works are 10% higher from the last year and establish a third of all entries (64). In terms of the listings, the Central Bohemian Region leads (27); the second one is the Moravian-Silesian Region (17) and the Hradec Králové Region (10). The Karlovy Vary Region has no representation in the competition this year.

Housing projects make up half of the entries

Typologically, over two-fifths of the entries (81) are housing projects. The remaining three-fifths are a varied selection of built projects, among them interior refurbishments (24), designs of office buildings (23), hotels or restaurants (18), public buildings (13), increased number of public space designs (10), school and educational facilities (10), services (10), sports facilities (9), cultural and social facilities (8), health care centres (8), landscaping projects (5), and last but not least church buildings (3), exhibitions (3), lookouts (2) and a bridge and a footbridge (2 in total).

Construction takes over three years on average

An interesting data is the average construction time (from the project to the completion) of the projects entered in this year's competition and that it three years and ten weeks.

All 186 entered projects were presented in Bulletin ČKA 2/2019 – see the online gallery at www.ceskace-nazaarchitekturu.cz.

Termín konání soutěžní přehlídky

7. ledna 2019	Vyhlášení 4. ročníku ČCA 2019 spojené s tiskovou konferencí Otevření přihlášek realizací do ČCA 2019
10. března 2019	Ukončení přijímání podnětů na přihlášení realizací od Akademie ČCA Ukončení přijímání nominací na Výjimečný počin od Akademie ČCA
červenec–září 2019	Hlasování Akademie ČCA o nomina- cích na Výjimečný počin
1. dubna 2019	Ukončení přijímání přihlášek do ČCA 2019
duben–květen 2019	Hlasování mezinárodní poroty o no- minovaných projektech ČCA 2019
10. června 2019	Nominační večer ČCA 2019, FA ČVUT v Praze Vyhlášení 34 děl nominovaných do užšího výběru
červen–září 2019	Jednání poroty ČCA 2019 v ČR, výběr finalistů a hlavní ceny ČCA 2019 Hlasování Akademie ČCA
14. listopadu 2019	Galavečer ČCA 2019, Forum Karlín v Praze Slavnostní vyhlášení výsledků soutěžní přehlídky
12.–22. prosince 2019	Výstava 4. ročníku ČCA, Centrum architektury a městského plánování, Vyšehradská 51, Praha 2; vernisáž 11. prosince 2019
6.–27. ledna 2020	Výstava ČCA 2019 na Fakultě archi- tektury ČVUT, Praha; vernisáž 6. led- na 2020
únor 2020	Výstava nominovaných ČCA 2019 na Krajském úřadě Královehradeckého kraje, Hradec Králové
4. dubna – 10. května 2020	Výstava nominovaných ČCA 2019 ve Flemmichově vile, Krnov; vernisáž 3. dubna 2020
duben 2020	Výstava ČCA 2019 na Radnici, Telč

Další výstavy budou v průběhu celého příštího roku pořádány v jednotlivých krajích.

Přihlášená díla – Statistika ČCA 2019

Celkem přihlášených děl 2014–2018	186
Děl z roku 2018	118
Děl z roku 2017	36
Děl z roku 2016	16
Děl z roku 2015	8
Děl z roku 2014	8
Soukromých zakázek	136
Veřejných zakázek,	50
z toho staveb z architektonických soutěží	7

Typologie staveb

Novostavba	123
Rekonstrukce	63
Bydlení	81
Rodinné domy	52
(novostaveb, rekonstrukcí)	37, 15
Interiéry	24
Administrativní budovy	23
Rezidenční komplexy, bytové domy	19
Hotely, restaurace	18
Veřejné budovy	13
Výtvarné dílo, design a drobná architektura	12
Školská a vzdělávací zařízení	10
Služby	10
Veřejná prostranství	10
Sportovní stavby	9
Kulturní a společenská zařízení	8
Zdravotnická zařízení	8
Náměstí / návěs	6
Krajinářské počiny	5
Památky	4
Sakrální stavby	3
Dopravní stavby	3
Instalace, výstavy	3
Galerie	2
Rozhledny	2
Mosty, lávky	2
Památník	1

Přihlášené stavby dle krajů

Praha	64
Brno	10
Středočeský kraj	27
Moravskoslezský kraj	17
Královéhradecký kraj	10
Jihomoravský kraj	9
Liberecký kraj	7
Kraj Vysočina	7
Plzeňský kraj	7
Olomoucký kraj	7
Zlínský kraj	6
Ústecký kraj	6
Jihočeský kraj	5
Pardubický kraj	4
Karlovarský kraj	0

Ozvěny ČCA v regionech

Českou cenu za architekturu doprovází v průběhu roku řada akcí nejen v hlavním městě, ale i v regionech. Od loňského Galavečera konaného 19. 11. 2018 ve Foru Karlín v Praze, kde byla udělena hlavní cena ČCA a ocenění finalisté, se uskutečnila řada doprovodných výstav, přednášek a dalších akcí bezprostředně souvisejících s prezentací výsledků soutěže a propagací kvalitní architektury.

Foto Michal Čížek

Nominační večer České ceny za architekturu 2019

Ve 4. ročníku ČCA se Nominační večer přesunul na Fakultu architektury ČVUT, v jejíchž prostorách se uskutečnil v pondělí 10. června. Akcí provázal stejně jako vloni moderátor Jiří Zeman a o hudební doprovod se postaral DJ Martin Mach a saxofonista Vladimír „Borys“ Secký. Součástí neformálně pojatého večera bylo i tentokrát vyhlášení laureátů ocenění Pocta ČKA. Ocenění pro rok 2017 bylo uděleno prof. Jiřímu Suchomelovi. Ocenění za rok 2018 si převzal prof. Ivar Otruba. Odtajněno a představeno bylo následně 34 nominací na ocenění Hlavní cenou ČCA.

Foto Žaneta Havelková

Výstava nominovaných děl ve Velkém Meziříčí

Již potřetí přivítalo Velké Meziříčí nominovaná architektonická díla v České ceně za architekturu 2019. V renesančním atriu bývalého luteránského gymnázia (LuGy) se 12. června 2019 konala vernisáž, která nabídla také přednášku a prezentaci tvorby architektů Aleny Mičkové a Petra Stolína.

Foto archiv ČKA

Výstava nominovaných děl v Centru stavitelského dědictví Plasy

Tradičním místem, kde vystavujeme realizace z ČCA, je venkovní expozice areálu Centra stavitelského dědictví Národního technického muzea v Plzni. Vernisáž výstavy 34 nominovaných děl České ceny za architekturu 2019 se letos uskutečnila ve čtvrtek 27. června a výstava trvala do 31. října.

Foto archiv ČKA

Výstava nominovaných děl ve Slavonicích

Všech 34 nominovaných děl letošního ročníku ČCA bylo vystaveno už tradičně také ve Spolkovém domě ve Slavonicích. Vernisáž výstavy se uskutečnila v sobotu 29. června a realizace byly ke zhlédnutí do 9. září.

Foto Michal Klajban, Creative Commons Attribution ShareAlike 3.0

Výstava nominovaných děl v Litomyšli

Letos byla nominovaná díla v České ceně za architekturu ke zhlédnutí také na festivalu Smetanova Litomyšl, a to v Klášterních zahradách v neděli 7. července. Byla součástí prezentace partnera ČCA společnost Saint-Gobain.

MEZINÁRODNÍ POROTA

INTERNATIONAL JURY

V tentokrát již čtvrtém ročníku soutěžní přehlídky Česká cena za architekturu, kterou organizuje Česká komora architektů, bylo letos předloženo 186 realizovaných staveb z téměř všech regionů České republiky. Jedná se o různorodé stavby, od soukromých rodinných domů či kanceláří po veřejné budovy, vzdělávací instituce i kulturní zařízení.

Mezinárodní porota se skládala z architektů a teoretiků designu z Maďarska, Francie, Velké Británie, Izraele, Švýcarska a Německa. Jejím úkolem bylo posouzení stavu české architektury v národním i mezinárodním kontextu.

V průběhu prvního kola výběru vypracovala porota seznam 34 kandidátů. Všechny stavby během cesty po celé zemi také navštívila. Porotci si prohlédli všechna místa a hovořili s uživateli, klienty a architekty. Tento přístup se ukázal být velmi užitečný, protože nám umožnil shromáždit velké množství vícevrstevných znalostí o jednotlivých projektech.

Československo vzniklo po rozpadu Rakousko-Uherska na konci první světové války. Později se stalo součástí východního bloku zemí existujících pod sovětským vlivem. Země se nedlouho po sametové revoluci, která proběhla v roce 1989, mírumilovně rozdělila na Českou republiku a Slovensko. Tato historická událost měla celoevropský význam díky souvislosti s pokračujícím pádem železné opony. Téměř o třicet let později cestuje naše mezinárodní porota po celé České republice, která se nachází v srdci střední Evropy, s úkolem najít vítěznou realizaci České ceny za architekturu 2019.

Architektura je odrazem prostředí, v němž žijeme. Do společnosti se odráží integrace právních aspektů, směřování rozvoje a celá řada kulturních hodnot. Tyto hodnoty se postupně promítají do fyzického prostoru.

V tomto smyslu může být architektura chápána jako hmatatelný důkaz projevu společnosti, jakýsi fyzický archiv, dokumentující určité období. Historii a vývoj země, jakou je Česká republika, můžeme číst v její architektuře: secese, kubismus, funkcionalismus, socialistický realismus, tvorba po sametové revoluci – všechny tyto slohy jsou hluboce spjaty se svým historickým kontextem.

Nová architektura každopádně čelí mnoha výzvám. Při snaze dosáhnout jedinečnosti nemůže uspět každý pokus. Hamižnost a touha po zisku zůstává stálou hrozbou a mnohdy způsobuje větší zlo než diktatury. Nikdo neví, zda budou nové trendy v architektuře schopny ustát všechny výzvy. Teprve čas ukáže skutečný a autentický charakter české architektury 21. století.

V období komunismu byla v architektuře uplatňována nová pravidla. Došlo k odklonu od bujných, imperialistických či náboženských stylů a funkcionalismus byl zpočátku považován za příliš prozápadní. Československo přijalo socialistický realismus a stalinistický klasicismus propagovaný SSSR, které byly později nahrazeny socialistickým modernismem. Posledně jmenovaný směr se projevoval především velkým počtem prefabrikovaných panelových sídlišť.

Po sametové revoluci, která v roce 1989 přinesla do Československa demokracii, došlo po 40 letech komunistické vlády k resuscitaci inovativních architektonických návrhů.

Nová doba přinesla nové možnosti, nové výzvy, nové formy projevu. Země již nepodléhala uměleckým omezením ani restrikcím systému staveb, a namísto toho mohli tvůrci najednou experimentovat se všemi druhy architektury. Do jaké míry byla země schopna naplnit svůj sen o svobodě a demokracii? Kde byly nalezeny

nové referenční body a jak bylo naloženo s architektonickým dědictvím? Překvapilo nás, že jsme viděli tolik projektů, které vznikly na základě individuální angažovanosti soukromých iniciátorů. Jednalo se o hybatele společnosti, jejichž architektonické hodnoty splňují holistický standard, jehož samozřejmou součástí jsou i společenské a ekologické požadavky. Tento přístup se odráží na všech úrovních společnosti. Navštívili jsme budovy, které byly postaveny téměř z ničeho, a také ty dražší, které záměrně zachovávaly jednoduchý standard provedení.

Architekti se snaží navrhnout funkční budovy, které jsou spíše samozřejmým zázemím pro uživatele než ambiciózní návrhářskou prací jako takovou. Novostavby se vrací zpět k základnějším, účelně zaměřeným řešením, která v počátcích definoval funkcionalismus. A to je v současné době jeden z nejzajímavějších aspektů české architektury. Dalším je zapojení architektury do technického a technologického rozvoje naší doby. Nikoliv prostřednictvím sebeprezentace, ale prostřednictvím tvorby věcí, jež mají dopad na komplexnost a soudržnost, lze dosáhnout takové architektury, která ovlivní společenské procesy a poskytne lidem příležitost k zodpovědnému a pečlivému zacházení se světem, v němž společně žijí. Co kdyby každé řešení, každá odpověď, která zazní, byla poháněna novým vědomím, které by směřovalo k udržitelnosti a lidskosti? Architektura – se svou odpovědností, ale také schopností nejodvážněji a nejvynalézavěji reagovat na podněty okolního světa – by mohla fungovat jako rezonanční skříňka.

Souhrnná zpráva poroty

This is the fourth year of the Czech Architecture Awards, introduced by the Chamber of Architects. Over 186 realized projects from nearly every region of the Czech Republic were submitted. Their programs range from private houses to offices, public buildings, educational institutions and cultural use.

An international jury panel has been elected with architects and design theorists coming from Hungary, France, Great Britain, Israel, Switzerland and Germany to assess the state of Czech architecture in a national and international context.

In the course of the first round of selection the jury elaborated a list of 34 nominees. These projects have been all visited during a trip across the country. The jury viewed the sites and spoke to the users, clients and architects. This approach has proved to be very useful, as it has enabled us to gather a great deal of multi-layered knowledge about the individual projects.

Czechoslovakia was formed after the collapse of the Austro-Hungarian Empire at the end of the first world war. Later it became part of the Eastern Bloc of nations under Soviet influence. The country split peacefully into the Czech Republic and Slovakia following the Velvet Revolution of 1989. This movement had a pan-European significance due to its link with the continued fall of the iron curtain. Almost exactly thirty years later our international jury board travels through the Czech Republic, situated in the heart of central Europe, with the task of finding the winning project for the Czech Architecture Prize 2019.

Architecture is a reflection of cultural environments. It integrates the legislative aspects within a society, the program of a society and a multitude of cultural values. These values are

united within a physical space. Understood in this sense, architecture is an overall physical archive of a society at a certain time. You can read the history of a country like the Czech Republic in its architecture: Art Nouveau, Cubism, Functionalism, Social Realism, Post-Velvet Revolution creations - all these styles are deeply tied to their historical context.

To be sure, new architecture has to face many challenges. By striving to be unique, not every attempt can succeed. Greed for profit threatens to do worse than dictatorships did. Whether or not new trends in architecture will be able to meet these challenges is yet to be seen. The authentic character of 21st century Czech architecture has yet to be determined.

During communism, new rules for the creation of architecture were enforced. No more exuberant, imperialistic and religious styles were used. Also, Functionalism at the beginning was considered to be a too Western approach. Instead, Czechoslovakia adopted the Socialist realism and Stalinist classicism of the USSR, which were later replaced by the Socialist Modernism. The latter mainly became visible by a large number of prefabricated panel housing estates. After the Velvet Revolution that brought democracy to Czechoslovakia during 1989, innovative architectural designs were resuscitated after 40 years of communist rule.

This period brought new possibilities, new challenges, new forms of expression. No longer was the country subject to artistic limitations or the restrictions of a construction system, but instead the architects were suddenly able to experiment with all kinds of architecture. To what extent the country has been able to fulfill its dream of freedom and democracy? Where have new points of

reference been found and how has the architectural heritage been dealt with?

We were surprised to see so many projects that had come about through the individual commitment of private initiators. People whose architectural values meet a holistic standard that also takes social and ecological issues seriously. An approach that is reflected at all levels of society. We visited buildings that were constructed with almost nothing, as well as more expensive ones that deliberately kept their standard of execution simple.

The architects choose to design skillful buildings that are more of a backdrop for the user than an ambitious piece of design work on its own. New buildings began to revert back to the more basic, purpose-driven designs that first defined functionalism. I think this is one of the most interesting aspects of Czech architecture at the moment, beyond the question of architectural involvement in the technological development of our time.

Not through representation but through the production of repercussions on togetherness such architecture can have an impact on social processes and can give people the opportunity to treat the world, in which they live together, responsibly and carefully. What if every given answer was driven by a new consciousness, that aims at sustainability and humanity? Architecture, when at its most daring and imaginative in its capacity to respond and be responsible, can act as such a resonance chamber.

Jury Statement

S mezinárodní porotou za vybranými díly

Foto archiv ČKA

Imke Woelk
* 1966 Německo
IMKEWOELK + Partner
www.iw-up.com/en

Teresa Borsuk
* 1956 Velká Británie
Pollard Thomas Edwards
www.pollardthomasedwards.co.uk

Michael Jakob
* 1959 Švýcarsko

Etan Kimmel
* 1960 Izrael
Kimmel Eshkolot Architects
www.kimmel.co.il

Architektka Imke Woelk absolvovala architekturu na Technické univerzitě v Braunschweigu a na IUAV v Benátkách. V Braunschweigu vedle toho vystudovala také výtvarné umění. Po promoci pracovala čtyři roky v zahraničí, nejprve v ateliéru Massimiliana Fuksase v Římě a posléze v Londýně v kanceláři Williama Alsopa. Po návratu do Berlína založila s Martinem Corsem ateliér IMKEWOELK + Partner.

Imke Woelk se významnou měrou realizuje také v akademické sféře jako teoretička architektury. V oblasti výzkumu pracuje na racionálních a intuitivních vzorcích v rámci komunikačních procesů. Od roku 2001 se její výzkum zaměřuje na konkrétní prostor a jeho formování a interpretaci. V roce 2015 zkoumala s podporou výzkumného stipendia od Dánské nadace umění funkci přírody v práci dánského architekta Jørna Utzona. Věnuje se také scénografi a výstavnictví.

V roce 2016 se stala členkou poradního výboru pro oblast architektury a územního plánování kulturního oddělení Berlínského senátu.

Za svoji práci získala Imke Woelk v roce 2003 ocenění Rom-Preis, nejvyšší možné ocenění pro umělce žijící v Německu. Při studijním pobytu v Římě se věnovala konceptuální tvorbě a zabývala se ústředními tématy současného prostoru.

Oceňována je i praktická architektonická tvorba Imke Woelk. Už jako studentka získala ocenění Premio Internazionale di Architettura Andrea Palladio za návrh obytné budovy The Eagle (společně s Dirkem Altenem).

Britská architektka Teresa Borsuk je ještě s Andrewem Beharrellem hlavním partnerem v architektonické kanceláři Pollard Thomas Edwards (PTE), v níž působí od roku 1984. Architekturu vystudovala na The Bartlett School of Architecture na University College v Londýně. Po studiích zaměřila do architektonické kanceláře DEGW specializující se na návrhy pracovního prostředí. V kanceláři Pollard Thomas Edwards pracuje především na projektech v oblasti bydlení, avšak v komplexním pojetí včetně občanské vybavenosti. Jejich návrhy hledají komunitní přesah a snaží se povznášet běžná místa nad rámec každodennosti. Kancelář získala za dobu své existence na 200 různých ocenění, v posledních letech například cenu časopisu Building Design za rok 2017 a také v loňském roce uznání za udržitelnou praxi od Architects' Journal.

Z realizací Teresy Borsuk lze jmenovat Městské centrum Walthamstow v Londýně (2015) zahrnující multifunkční komplex s 121 apartmány a zázemím pro volnočasové aktivity nebo obnovu mlýna Royal Gunpowder Mill ve Waltham Abbey 2009, za něž obdrželi autoři řadu ocenění, či rezidenční komplex 76 domů The Avenue v Saffron Walden (2014).

V roce 2015 získala Teresa Borsuk ocenění pro Ženskou architektku roku od britského Architects' Journal za úsilí o zlepšení rovnosti žen a mužů v praxi (pod vedením Teresy Borsuk vzrostl podíl žen v kanceláři Pollard Thomas Edwards, kterou aktuálně tvoří na 150 zaměstnanců, nad 50 procent).

Michael Jakob je profesorem historie a teorie krajiny na hepia v Ženevě (škola inženýrství, architektury a krajinné tvorby). Vystudoval právo, filozofii, německou a francouzskou literaturu a srovnávací literaturu na univerzitách ve Stanfordu, Paříži a Ženevě. Ve své teoretické činnosti a výzkumu se zabývá krajinou, estetikou, designem a současnou teorií vnímání a poetiky architektury.

Vyučuje rovněž estetiku a navrhování a ženevské univerzitě umění a designu HEAD a srovnávací literaturu na univerzitě v Grenoblu. Působí také jako lektor na EPFL a je hostujícím profesorem na milánské polytechnice a akademii architektury ve švýcarském Mendrisiu. Hostoval i na Graduate School of Design na Harvardově univerzitě, Princetonu a ETH.

Založil a vede časopis COMPAR(A) ISON, mezinárodní časopis pro literární komparatistiku. Je šéfredaktorem edice „di monte in monte“ věnující se kultuře v horách. Je rovněž producentem dokumentárních filmů a působí i jako rozhlasový novinář. Nejznámější je jeho kniha La Poétique du banc (2015). Byl kurátorem výstavy The Swiss Touch in Landscape Architecture (2014).

Architekt Etan Kimmel je zakladatelem přední izraelské kanceláře Kimmel Eshkolot Architects, v níž pracuje se svou ženou Michal Kimmel Eshkolot a od roku 2005 také s Ilan Carmi. Důležitým mottem architektonické kanceláře je environmentální odpovědnost a udržitelnost. Její záběr je široký, od urbanistických projektů přes veřejné budovy nejrozdílnějšího zaměření i privátní objekty až po práci s interiérem. Kimmel vystudoval architekturu na izraelském technickém institutu Technion v Haifě, studoval také na Technické univerzitě v Delftu.

Kancelář Kimmel Eshkolot Architects má na svém kontě úspěšnou účast v řadě architektonických soutěží, především v oblasti veřejných staveb. Mezi nejvýznamnější patří národní památník padlých na hoře Herzl v Jeruzalémě (2017). Z dalších realizovaných projektů je třeba zmínit archeologické muzeum Davidson Museum v Jeruzalémě (2001), již zmíněné rehabilitační centrum Beit Halochem v Be'er Sheva (2010), budovu Steinhardtova přírodovědného muzea v areálu Telavivské univerzity (2018) nebo novou budovu Check-Point pro téhož zadavatele, která je před dokončením.

Už v roce 1993 získala kancelář Etana Kimmela první ocenění Rokach Prize za práci na obnově telavivské židovské čtvrti Neve Tzedek. V roce 2011 pak byla oceněna nejprestižnější izraelskou cenou Rechter Prize za projekt rehabilitačního centra Beit Halochem v Be'er Sheva na jihu Izraele.

Etan Kimmel se věnoval také akademické činnosti a působil jako pedagog na několika univerzitách.

Složení

Iván Nagy
* 1963 Maďarsko
Építész Stúdió
www.epstudio.hu/en

Maďarský architekt Iván Nagy vystudoval architekturu na Fakultě architektury Technické univerzity v Budapešti. Po ukončení školy působil rok v helsinské kanceláři ARRAK Architects. Do maďarského studia Építész Stúdió přišel v roce 1993.

Z realizací Ivána Nagyho je třeba vydvihnout interaktivní vzdělávací centrum Mobilis v Győru (2011), administrativní budovu – sídlo banky – LC v Budapešti (2006), administrativní komplex VOC v Budapešti (2005) nebo kancelářský komplex vědeckého centra (Science Park) realizovaný rovněž v Budapešti (2003).

V roce 2008 obdržel Iván Nagy za přínos v oblasti architektury nejprestižnější maďarskou cenu Ybl Prize, pojmenovanou po architektu Miklósi Yblovi. O pět let dříve byl oceněn cenou Pro Architectura. V letech 2002 a 2012 byly jeho realizace mezi nominovanými na evropskou cenu Mies van der Rohe Award.

Studio Építész se úspěšně účastní řady architektonických soutěží. Iván Nagy působí také jako porotce (např. v letech 2017 a 2018 v porotě slovenské Ceny Dušana Jurkoviča). Vedle své architektonické praxe se Iván Nagy realizuje též v akademické sféře, je docentem na Fakultě architektury Technické univerzity v Budapešti. Od roku 2017 je rovněž členem Maďarské akademie věd a od roku 2018 i Széchenyiho akademie literatury a umění.

Julien Rousseau
* 1976 Francie
FRESH Architectures
www.fresharchitectures.eu

Francouzský architekt Julien Rousseau vystudoval architekturu v Londýně na Kingston University, kde působil v ateliéru Patricka Lynche. Posléze se uplatnil v architektonické kanceláři Foster + Partners, v němž pracoval na široké škále projektů, například Hearst Tower and Canary Wharf Station. Účastnil se také řady soutěží, s Bathilde Millet vyhrál European 6 v Roubaix. Ve Francii se účastnil workshopu Renza Piana, kde pracoval na dvou významných projektech – Chicagském institutu umění a londýnské věži the SHARD u Tower Bridge.

V roce 2007 založil Rousseau v Paříži s partnery Lucou Battagliou a Ulissem Gnesdou kancelář FRESH Architectures.

Z realizovaných projektů lze jmenovat například tři pařížské rezidenční komplexy Origami XXL (2018), přestavbu neoklasicistní budovy Avenue Montaigne (ve výstavbě) nebo bytový dům Stalingrad (2013).

Ateliér Fresh Architectures se úspěšně účastnil řady mezinárodních soutěží, např. projektové soutěže OMC na rozšíření centra Williama Rapparda v Ženevě nebo v roce 2009 získali zvláštní ocenění v mezinárodní architektonické soutěži Walz of the Wind – Skyscraper Competiton. Úspěšně soutěží také ve Francii, především s projekty zaměřenými na bydlení. V roce 2014 se dostali mezi 40 nejlepších týmů s autory mladšími 40 let – 40under40 Design Awards.

Julien Rousseau je spoluautorem zprávy o udržitelných městech.

Michal Sulo
* 1972 Slovensko
SLLA Architects
www.slla.net

Slovenský architekt Michal Sulo vystudoval architekturu na Slovenské technické univerzitě v Bratislavě a také na Katalánské polytechnické univerzitě v Barceloně. S Miriam Liškovou založili v roce 2003 studio SLLA Architects, které působí v Bratislavě. Kancelář se neomezuje pouze na Slovensko, projekty realizuje také v České republice, Rakousku, Španělsku nebo Keni. Zaměřuje se na obnovu území hromadného bydlení a územní rozvoj.

Kancelář SLLA Architects sbírá úspěchy v mnoha architektonických soutěžích a ocenění za své realizace. V České prostředí je nejznámější Komunitní centrum Máj (2014) v Českých Budějovicích, které bylo vítězným návrhem architektonické soutěže a posléze si vysloužilo v roce 2015 na Slovensku ocenění CEZAAR v kategorii Občanské a průmyslové budovy, ocenění Finalista v České ceně za architekturu 2017 nebo například nominaci na Mies van der Rohe Award 2017. Za zmínku stojí také projekt obytného komplexu Siemensacker B3 ve Vídni (ve výstavbě), včetně územní studie této lokality, anebo první místo v soutěži na řešení 84 ha plochy ve Vídni – Cluster/Streetscape. Ve spolupráci s dalšími institucemi v zahraničí se podílejí na Programu UN Habitatu – Bezpečnější města.

V roce 2016 reprezentoval ateliér SILLA Slovensko na Fuoribiennale (součást Architektonického bienále v Benátkách).

Members of International Jury

A prestigious international jury consisting of seven foreign architects will assess the work of their Czech colleagues. The Chairwoman is Imke Woelk, architect established in Berlin and architecture theoretician. One of the jury members for the year 2019 is Teresa Borsuk, a British architect with a rich and varied professional practice who was named, among others, Woman Architect of the Year by Architects' Journal in 2015 for her efforts to improve gender equality in her practice. Next jury member is Swiss multi-disciplinary theoretician Michael Jacob. He focuses on landscape theory, aesthetics, and design as well as comparative literature, editing and has a longstanding experience as a radio journalist. Israel is represented in the jury, the same as last year, by architect Etan Kimmel, who has got a long list of appreciated built projects on his behalf. A Hungarian architect is repeatedly on the board and this year is no exemption when Iván Nagy joined the team. He is a reputed practising architect and academic. There will also be a representative from France in the jury. Architect Julien Rousseau, nevertheless, studied and worked in Great Britain and even now works on international projects. Neighbouring Slovakia will be represented by Michal Sulo, architect very well-known also in the Czech Republic. His office SLLA Architects was awarded the title Finalist in the Czech Prize for Architecture 2017 for the Máj Community Centre.

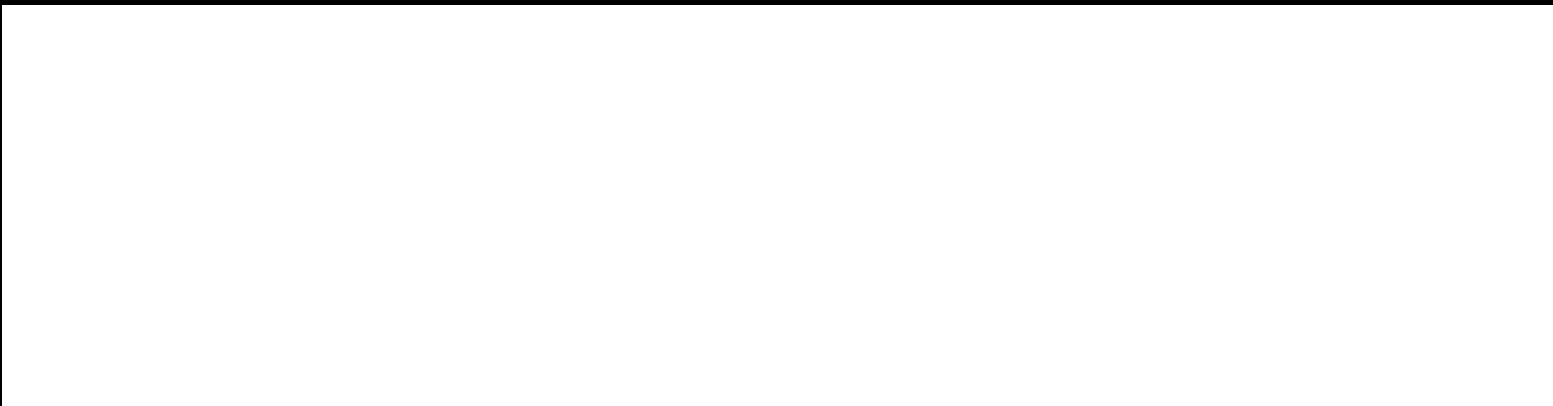
Members

OCENĚNÉ STAVBY

AWARDED PROJECTS

HLAVNÍ CENA

HLAVNÍ CENA

MAIN AWARD

MAIN AWARD

MATEŘSKÁ ŠKOLA NOVÁ RUDA, VRATISLAVICE NAD NISOU

Petr Stolín Architects /
Petr Stolín, Alena Mičková

Foto Alexandra Timpau

KINDERGARTEN IN NOVÁ RUDA, VRATISLAVICE NAD NISOU

CZECH ARCHITECTURE AWARD 2019

MAIN AWARD

Vnitřní atrium

Celkový pohled

Pohled z ulice

Obchozí stezka

Střešní terasa

Společná jídelna

Detail průhledu budovami

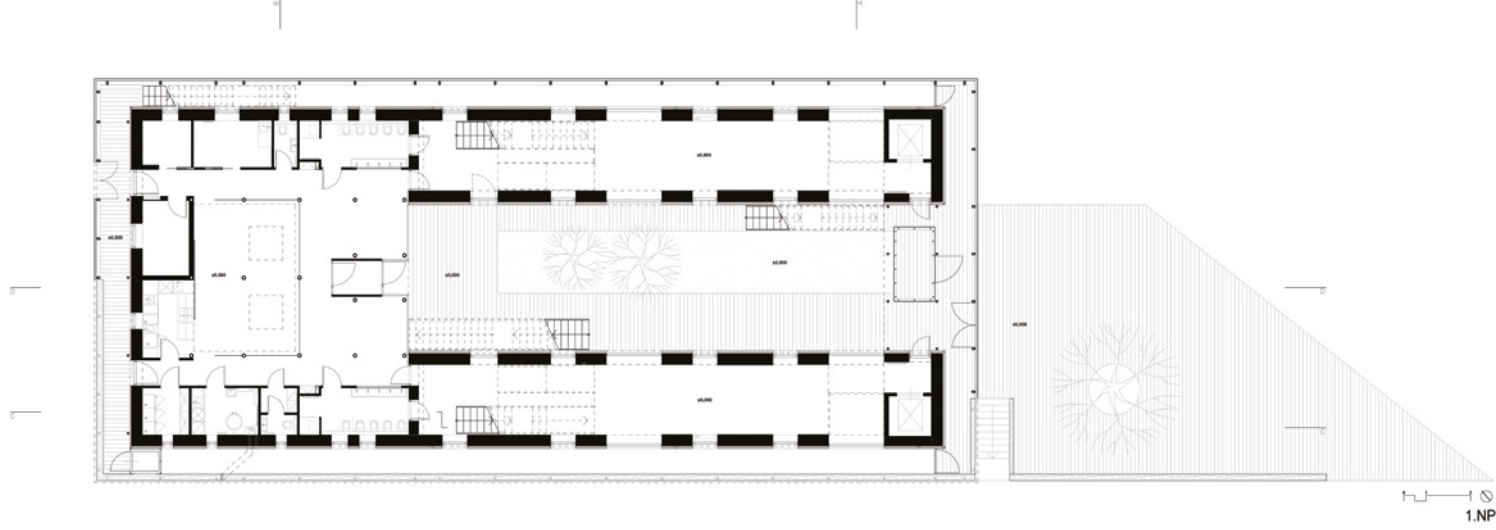

Pohled od příjezdové komunikace

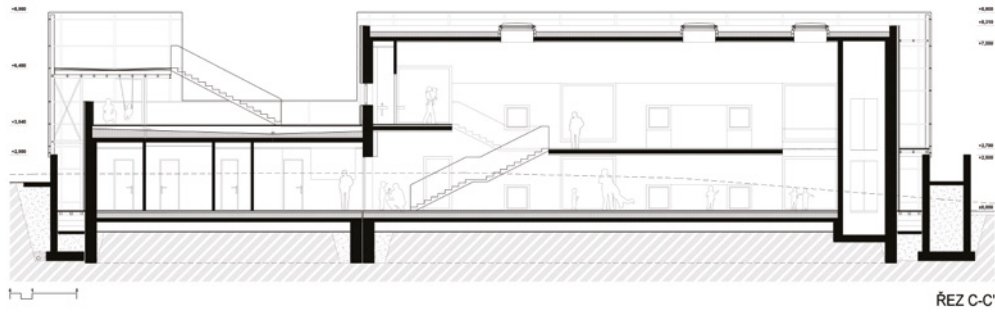
Situace

Půdorys přízemí

Řez podélný

Mateřská škola Nová Ruda, Vratislavice nad Nisou / Kindergarten in Nová Ruda, Vratislavice nad Nisou
Petr Stolin Architects, s. r. o.

Autoři / Architects
Petr Stolin
Alena Mičková

Klient / Investor
Městský obvod Liberec – Vratislavice nad Nisou

Realizace / Year of completion
2015–2018

Autorská zpráva

Realizace nové mateřské školy řeší potřeby městského obvodu v návaznosti na rostoucí populaci. V těsném sousedství místa se nachází historická budova střední školy a několik rodinných domů, které v širším kontextu tvoří zástavbu až venkovského stylu. Charakter pozemku nebyl nejvhodnější, jedná se o severně orientovaný svah zastíněný budovou školy, přes pozemek vede několik tras infrastruktury, nová komunikace a parkovací stání zúžily prostor pro výstavbu vlastní školky. Veškeré tyto limity, stejně jako nové trendy v přístupu k dětem a kvalitě prostředí, v němž jsou vychovávány, vykrystalizovaly v předložený návrh. Budova je zvláštní nejen svým vzhledem, ale i přístupem, který poskytuje dětem svobodu, vybízí je k objevování, dává jim možnost přizpůsobovat si prostředí, které nemusí být vnímáno jako definitivní. Třídy nejsou jen obdélníkové prostory, jejich proporce je úzká, vysoká a po stranách se do nekonečna rozšiřuje pomocí průhledů paralelními okny. Děti se mohou dostat jednoduše ven a pohybovat se v prostoru vytvořeném vrstvením fasád. Vnější jemná průsvitná vrstva je hranicí mezi dětským a skutečným světem. Možnost volného pohybu po objektu, jeho otevřenými prostory, umožňuje skvělou rovnováhu mezi pobytem uvnitř a vně. Toto řešení vybízí k nekonečnému objevování. Chceme děti naučit vnímat architekturu prostoru v různých formách, jež jsou v budově přítomné, a také si tento prostor umět přizpůsobit podle sebe. Paleta použitých materiálů je záměrně založena na světlých neutrálních tónech, aby mohla být dotvořena barevnými intervencemi svých obyvatel a ne definitivně předurčena. Věříme, že budova povede novou generaci k objevování, k pocitu sebejistoty a odpovědnosti za prostředí, ve kterém vyrůstají.

Hodnocení poroty

Na porotu zapůsobila jednoduchost a zdrženlivost uspořádání budovy školky, stejně jako využití prostředků, díky nimž se architektům podařilo realizovat projekt poskytující komplexní prostorový zážitek. Budova zasazená do venkovského prostředí okresu Vratislavice nad Nisou, nacházejícího se na severu České republiky, je překvapivá, záhadná a zároveň současná. Porota považuje za inspirativní univerzální architektonické vlastnosti stavby a zároveň její citlivost vůči fyzickému kontextu místa s jeho omezenými rozměry. Každá třída mateřské školy má svůj vlastní duplex s prostorem pro aktivity i spánek. Ten je uspořádán flexibilně a „trampolína“ hravě spojuje obě podlaží třídy. Symetrické dispoziční uspořádání objektů obklopujících nádvoří umožňuje provozovat školku s menším počtem zaměstnanců. Dvojitá fasáda i přes průsvitnost a otevřenost vyvolává u dětí pocit bezpečí. V obálce stavby byly pečlivě vyříznuty velké okenní otvory, které rámuji výhled do otevřené krajiny a zároveň osvětlují prostory směrem k vnitřnímu nádvoří. Ve všech částech stavby je zjevná mimořádně citlivá pozornost věnovaná přístupnosti každého prostoru, jak v interiéru, tak v exteriéru. Vnější prostory kolem budovy a mezi jednotlivými vrstvami fasády jsou cenné svým doplňováním a rozšiřováním relativně malého místa, ale pravděpodobně nejsou zcela funkční, protože jsou úzké a zcela na sebe nenavazují. Způsob, jakým architekti dosáhli velmi vysokého standardu stavby při skromném rozpočtu, je obdivuhodný. Precizní detaily, pečlivý a inovativní design interiéru i chytré využití materiálů činí projekt výjimečným a úspěšným.

Architect's report

The new kindergarten deals with the needs of the neighbourhood related to increasing population. There is a historic building of the high school and several single-family houses in the vicinity forming an almost rural-style development. The character of the site was not best suitable for the purpose. The plot is a north-facing slope shaded by a school building. Several utilities run through, and a new road and parking places narrowed the space allowed for the construction. All of these limits, the same as new trends in approaching children and the quality of the environment they are brought up in, developed into the submitted design. The building is unique not just by its appearance, but also its approach providing freedom to children, challenging them to discover, allowing them to adjust their environment that does not necessarily have to be perceived as definitive. The classrooms are not merely rectangular spaces, their proportion is narrow, high, and endlessly expanding using vistas through parallel windows. Children can easily get out and move in a space established by layered facades. The outer fine translucent layer is a border between children's and the real world. The possibility to freely circulate the building, through its open spaces, allows a perfect balance between staying in and out. This design invites children to explore endlessly. We want to teach children to perceive the architecture of space in different forms present in the building and, at the same time, be able to adjust it individually. The palette of used materials is intentionally based on light neutral tones so that the inhabitants could finish it by their interventions; it is not inalterably pre-set. We believe that the building will lead the new generation to discover, to a feeling of self-confidence and responsibility for the environment they grow in.

Jury statement

The Jury was impressed with the simple and restrained layout of the building, and the way the architects managed to achieve a project that gives a complex spatial experience. The structure, embedded within the rural district of Vratislavice nad Nisou, in the north of the Czech Republic is surprising, enigmatic and contemporary. The Jury was inspired by the universal architectural qualities of the project, together with its sensitivity towards the physical context around it and the limited dimensions of the site. Each kindergarten class has its own duplex with spaces for activities and sleeping that are flexible in arrangement, and the "trampoline" positioned in the double-height space playfully connects between the 2 levels of the class. The symmetry in the plan, that wraps around a courtyard, makes it possible to operate the kindergarten with fewer staff. The double skin facade creates a sense of protection for the children while still maintaining translucency and openness. Large openings were carefully cut in this envelope to frame views of the landscape and greater translucency to the inner courtyard. The special sensitive attention given for the accessibility of each space both interior and exterior is evident throughout the project. The exterior spaces around the building and between the layers of the facade are valuable in adding exterior spaces to a relatively small site, however they are perhaps not entirely functional as they are narrow and not contiguous. The way the architects achieved a very high standard of construction in a modest budget is admirable and the attention to the details, the careful innovative interior design and the clever use of materials make the project a great success.

PETR STOLÍN ARCHITEKT, s. r. o. /
CUBE LOVE, s. r. o.
www.stolin58.com

Esprit Petra Stolína tvoří auru celého ateliéru, jeho renomé je v Liberci zapísáno již od raných 90. let. Se svým bratrem sochařem Janem Stolínem jsou výraznými tvůrčími osobnostmi severu. Současná spolupráce s Alenou Mičkovou funguje jako autorský tandem, jenž se skvěle doplňuje. Důkazem je průlomová realizace experimentálních domů ZEN-houses, za kterou získali hlavní cenu v prvním ročníku České ceny za architekturu. Společně se věnují také i výuce architektury vedením ateliéru analogového modelování na Fakultě architektury TUL.

„Naším krédem i motivací je pracovat s dostupnými, levnými materiály a předměty, věci zjednodušovat, minimalizovat nároky i prostory. V poslední době se zabýváme transparentními materiály a jejich následným vrstvením. Nejraději však necháváme materiály vyniknout v jejich primární podobě tak, aby bylo využito jejich základních vlastností. Rádi experimentujeme. Toto nás nutí jít až na samotnou hranu jednoduchosti ve všech ohledech i architektonických projevech. Byť architektura tímto nabývá na zdánlivé obyčejnosti, zvyšuje to nároky na pečlivý výběr materiálů a orientaci ve všudypřítomném balastu. Je potřeba „vyzobat“ jen ty dobré kousky, které mají právo se stát součástí kvalitní architektury. Snažíme se tímto vytvářet architekturu dostupnou široké veřejnosti a tím dosáhnout i zvýšení její společenské role.“

Biografie

Petr Stolin
(25. 6. 1958 Svitavy)

- 1983
Vysoké učení technické Brno, obor Architektura
- 1986
Projekční kancelář Stavoprojekt Liberec, Ateliér Pavla Švancera
- 1990
Projekční kancelář SIAL Liberec, Ateliér Karla Hubáčka
- 1993
svobodný architekt
- 2008
založení vlastního ateliéru PETR STOLÍN ARCHITEKT, s. r. o.
- 2014
výuka na Fakultě umění a architektury Technické univerzity v Liberci
- 2015
založení ateliéru CUBE LOVE, s. r. o., s Alenou Mičkovou
- 2016
člen představenstva ČKA a Akademie ČCA

Alena Mičková
(18. 12. 1980 Žatec)

- 2007
Fakulta umění a architektury TUL, obor Architektura a urbanismus
- 2008
Architektonická kancelář PETR STOLÍN ARCHITEKT, s. r. o.
- 2014
výuka na Fakultě umění a architektury Technické univerzity v Liberci
- 2015
založení ateliéru CUBE LOVE, s. r. o., s Petrem Stolinem
- 2016
členka Akademie ČCA

Ocenění

- Grand Prix Obce architektů 1996
Kategorie bydlení – Dům s pečovatelskou službou v Liberci
- Čestné uznání Grand Prix Obce architektů 2001
Kategorie výtvarné dílo v architektuře – Památník bojovníkům a obětem za svobodu vlasti v Liberci
- Stavba roku Libereckého kraje – Soutěž Karla Hubáčka – 2010
Hlavní cena – Malá administrativní budova ERMEG, s. r. o., v Liberci
- Stavba roku Libereckého kraje – Soutěž Karla Hubáčka – 2011
Hlavní cena – Kulturní centrum Vratislavice 101010, Vratislavice nad Nisou
- Česká cena za architekturu 2016
Hlavní cena – ZEN-Houses, Ateliér a dům v Liberci
- Nominace na Mies van der Rohe Award 2017
ZEN-Houses, Ateliér a dům v Liberci
- Grand Prix Obce architektů 2019
Kategorie novostavba – Mateřská škola Nová Ruda, Vratislavice nad Nisou
- Titul stavba roku ČR 2019
Mateřská škola Nová Ruda, Vratislavice nad Nisou
- Stavba roku Libereckého kraje – Soutěž Karla Hubáčka – 2019
Hlavní cena – Mateřská škola Nová Ruda, Vratislavice nad Nisou

Přestupní terminál veřejné dopravy a parkovací dům, Liberec, soutěžní návrh 2017.

Malá administrativní budova ERMEG, s. r. o., Liberec, realizace 2009. Foto Jiří Jiroutek

Kulturní centrum Vratislavice 101010, Vratislavice nad Nisou, realizace 2010. Foto Jiří Jiroutek

ZEN-Houses, Ateliér a dům, Liberec, realizace 2015. Foto Filip Šlapal

ZEN-Houses, Atelier a dům, Liberec, built in 2015. Photo by Filip Šlapal

Cultural Centre in Vratislavice 101010, Vratislavice nad Nisou, built in 2010. Photo by Jiří Jiroutek

Small office building ERMEG, s. r. o., Liberec, built in 2009. Photo by Jiří Jiroutek

Public transport interchange terminal and car park building, Liberec, competition design 2017.

PETR STOLÍN ARCHITEKT, s. r. o. /
CUBE LOVE, s. r. o.
www.stolin58.com

Petr Stolin's esprit is the shining aura of the entire studio; his name has been well established in Liberec since the early 90s. Together with his brother sculptor Jan Stolin, they are outstanding creative personalities of north Bohemia. He has currently been cooperating with Alena Mičková in tandem perfectly complementing each other. That fact is supported by the breakthrough realization of experimental ZEN-houses for which they were awarded the Main Award in the first year of the Czech Architecture Award. They both teach architecture heading a class of analogue modelling at the Faculty of Architecture of the Technical University in Liberec (TUL).

"Our credo and motivation are to work with available, cheap materials and objects, make things simpler, minimize needs and spaces. We have lately been occupying ourselves with transparent materials and their subsequent layering. We nonetheless let materials stand out in their original appearance so that their elementary properties could be used. We like experimenting. It makes us go to the very edge of simplicity in every respect and architectural expression. Although architecture this way acquires seemingly common qualities, it increases requirements on careful selection of materials and orientation within the omnipresent ballast. Only the good bits must be "pecked up" entitled to become part of fine architecture. We try this way to create architecture available to the general public and thus boost its social role."

Biografy

Petr Stolin
(25. 6. 1958 Svitavy)

- 1983
Technical University in Brno,
Faculty of Architecture
- 1986
Stavoprojekt Liberec
architectural office, Pavel
Švancer's studio
- 1990
SIAL Liberec architectural office,
Karel Hubáček's studio
- 1993
freelance architect
- 2008
established his own practice
PETR STOLÍN ARCHITEKT, s. r. o.
- 2014
lecturer at the Faculty of Art and
Architecture, Technical University
in Liberec
- 2015
established the studio CUBE
LOVE, s. r. o. with Alena Mičková
as a Partner
- 2016
member of the Board of the Czech
Chamber of Architects and
member of the Academy of Czech
Architecture Award

Alena Mičková
(18. 12. 1980 Žatec)

- 2007
Faculty of Art and Architecture,
Technical University in Liberec,
majored in Architecture and
Urbanism
- 2008
joined PETR STOLÍN ARCHITEKT,
s. r. o.
- 2014
lecturer at the Faculty of Art and
Architecture, Technical University
in Liberec
- 2015
together with Petr Stolin
established
CUBE LOVE, s. r. o.
- 2016
member of the Academy of the
Czech Architecture Award

Awards

- Grand Prix Obce architektů 1996
category Housing – Senior Day
Care Centre in Liberec
- Honourable Mention of the Grand
Prix Obce architektů 2001
category Artwork in Architecture
– Memorial of fighters and
victims of fight for freedom of
the homeland, Liberec
- Building of the Year of the
Liberec Region – Karel Hubáček
Competition – 2010
Main Prize – Small office
building ERMEG, s. r. o. in Liberec
- Building of the Year of the
Liberec Region – Karel Hubáček
Competition – 2011
Main Prize – Cultural Centre in
Vratislavice 101010, Vratislavice
nad Nisou
- Czech Architecture Award 2016
Main Award – ZEN-Houses,
Atelier and house in Liberec
- Nomination for the Mies van der
Rohe Award 2017
ZEN-Houses, Atelier and house
in Liberec
- Grand Prix Obce architektů 2019
category New Building –
Kindergarten in Nová Ruda,
Vratislavice nad Nisou
- Title Czech Building of the Year
2019
Kindergarten in Nová Ruda,
Vratislavice nad Nisou
- Building of the Year of the
Liberec Region – Karel Hubáček
Competition – 2019
Main Prize – Kindergarten in
Nová Ruda, Vratislavice nad
Nisou

FINALISTÉ

FINALISTÉ

FINALISTÉ

FINALISTS

FINALISTS

FINALISTS

CENTRUM SOUČASNÉHO UMĚNÍ DOX+, PRAHA 7

Petr Hájek ARCHITEKTI

Foto Benedikt Markel

DOX+ CENTRE FOR CONTEMPORARY ART, PRAHA 7

CZECH ARCHITECTURE AWARD 2019

FINALIST

Experimentální hudební a taneční sál

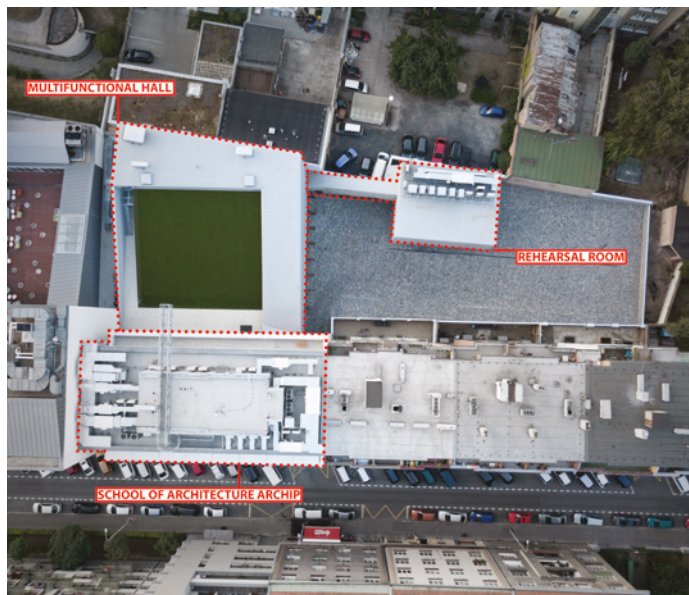
Taneční zkušebna

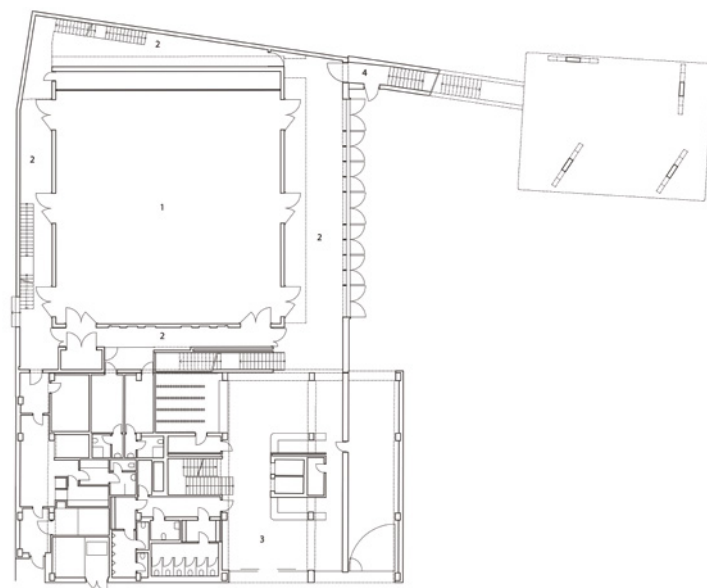
Foyer – dozvuková komora

Střecha sálu jako zatravněná louka

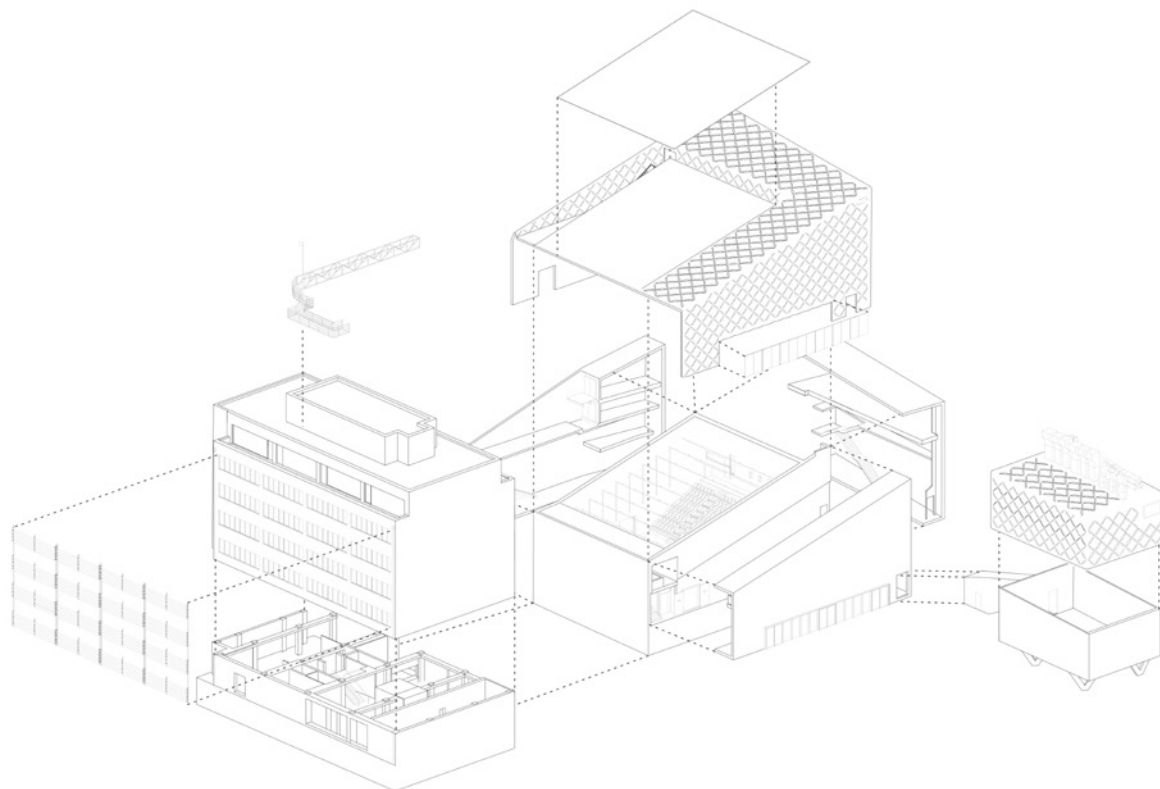

Situace

Půdorys přízemí

Axonometrické schéma

Autorská zpráva

Soubor budov DOX+ rozšiřuje Centrum pro současné umění DOX. Původní komplex s těžištěm v expozičních prostorech byl rozšířen o prostory pro tanec, hudbu, film a školu architektury. DOX+ tvoří tři objekty: administrativa se školou architektury ARCHIP, experimentální hudební a taneční sál a taneční zkušebna. Administrativní část vznikla rekonstrukcí původní budovy ze 70. let. Úpravy interiéru respektují v detailu a materiálech dobu vzniku objektu. Experimentální hudební a taneční sál a taneční zkušebna jsou odlity z pohledového betonu. Železobetonové objekty jsou „oblečeny“ do měkké fasády, která je chrání před promrzáním nebo naopak přehříváním. Fasáda také pohlcuje zbytkový hluk unikající ze sálu a snižuje akustickou zátěž obytného dvora. Díky vzoru, který vychází z čalouněného nábytku, připomínají sály dvě velké pohovky. Sál má proměnnou akustiku a lze jej tak připodobnit k hudebnímu nástroji, který je možné zvukově vyladit dle potřeby konkrétní produkce. K tomuto účelu slouží přetáčivé trojstěnné podstropní panely a foyery. Trojstěnné panely jsou opatřeny zvukově pohlcujícím, difúzním a odrazivým povrchem. Přetáčením je možné korigovat akustické vlastnosti stropu a tím měnit akustické parametry celého sálu. Pro prodloužení doby dozvuku hlavní sál obklopuje prstenec foyerů, které lze v případě speciálních představení využít jako dozvukové komory. Střecha sálu je zatravněnou loukou sloužící pro relaxování, venkovní instalace nebo jako hlediště pro venkovní představení. Nad hledištěm je umístěna visutá lávka pro akrobatický tanec. Taneční zkušebna je prostorem o půdorysném rozměru shodném s jevištěm hlavního sálu. Nad vnitřním dvorem „tančí“ na šikmých sloupech. Jejich geometrie není náhodná, ale vyhýbá se dopravnímu rozvrhu a technickým instalacím pod dlažbou.

Centrum současného umění DOX+, Praha 7
/ DOX+ Centre for Contemporary Art
Petr Hájek ARCHITEKTI

Autoři / Architects
Petr Hájek
Tereza Keilová
Cornelia Klien
Benedikt Markel
Martin Stoss

Spoluautor / Cooperation
Leoš Válka

Klient / Investor
Centrum pro současné umění DOX
v Praze 7

Realizace / Year of completion
2014–2018

Hodnocení poroty

Překvapení v podobě městské koláže. Fascinovala nás odvaha autorů a klienta umístit bez váhání v srdci živé městské čtvrti, v obytném bloku stávající zástavby, dva současné prvky. U kolemjdoucích vzbuzuje úžas pohled na místo nesvázané hranicemi času, na místo mimo velkoměsto, jež nám spíše připomíná surrealistickou definici poetického obrazu – koláže, která „spojuje dvě více či méně vzdálené reality, a čím je vztah mezi těmito dvěma realitami vzdálenější a přesnější, tím silnějším se obraz stává“. Vzdálené a přesné, odvážné a poetické: to je vztah tohoto projektu k městské struktuře, na niž je projekt viditelně naroubovaný, aniž by usilovat o to s ní dokonale splynout. Geometrické objekty jako by pocházely z jiné architektonické planety, budí svou přítomností pozornost a zvědavost obyvatel. Jsou to opravdové OSNI (Object Sentant Non Identifié – neidentifikovatelný statický objekt), které oživují čtvrt. Jejich silueta, doplněná technologiemi umístěnými na střeše, nám jistým způsobem může připomínat vesmírné stanice s jejich křehkými solárními panely připevněnými na satelitech. Technologie jsou nadstavbou betonového trupu, který je sám potažen stříbrným měkkým pláštěm. Dvě úžasné lodě plující v městském prostoru mohou být interpretovány jako experimentální místo díky svému tvaru, ale i svému vztahu k městu a času, své poloze v prostoru. Volbou betonové konstrukce nás autoři stavby mohou uvést k zamyšlení nad příliš velkým množstvím vyprodukované uhlíkové stopy, která není zrovna přátelská k životnímu prostředí. Oproti tomu je ale chvályhodné budovat dostavbu DOX na parcele, která už je zastavěná, a zabránit tak nekonečnému rozšiřování periférií, nahlodávání panenských území na okrajích města, jen kvůli pohodlnějšímu schvalovacímu procesu. Stavby ztělesňují odlišnost svých funkcí. První z nich, s šikmou střechou, je domovem víceúčelového sálu s pódium, určeného pro tanec, hudbu, performance, audiovizuální produkce i jejich kombinace. Druhá budova se svou decentní jednoduchostí je určena pro zkoušky, tréninky a různé přípravné práce související s plánovanými představeními.

Inverze, zvraty a Trompe l'oeil. Ačkoli se liší svými ambicemi, obě budovy nacházejí jednotu ve své materiálnosti a způsobu, jakým nakládají s vnitřními a vnějšími prvky. Ve svém díle Poetika prostoru soudí Gaston Bachelard, že „vnější a vnitřní [má] ostrost dialektiky, ano-a-ne rozhoduje o všem. Aniž bychom si to uvědomovali, proměníme ji ve svou vlastní databázi obrazů, která rozděluje všechny naše myšlenky na pozitivní a negativní“. A právě tenhle vnitřní i vnější dialog je tím, co jemně obrací hru materiálů v naší stavbě: iluze měkkosti prošívané polstrované tkaniny na fasádě, robustnost surového betonu ve vnitřních prostorech. Pohodlná intimita zvenku, uvnitř tvrdý kámen. Podivná městská krajina, v níž se vše obrací v opak a nabývá ironické a snové jemnosti de Chiricovy práce. Na střeše budovy se šikmou střechou je pod byty rezidentů rozprostřen umělý trávník. Tato falešná rurální perspektiva podporuje hravou dimenzi trompe-l'oeil uprostřed města, podobnou iluzi otevřeného okna mezi budovami nebo nečekanému výseku venkova zavěšeného v prostoru. Jako by to byl jen sen.

Množství vrstev, fasád a průchoďů. Snová překvapivost dominantnější budovy pokračuje i uvnitř, vrstvením počtu dalších fasád. Budova se zabaluje a zase rozbaluje, odlupuje své vrstvy. Je to skutečná betonová cibule obklopená provozními částmi a galeriemi, které zajišťují plynulost provozu a snadnou obslužnost jednotlivých místností. Bludišti podobná iluze, kterou tenhle elegantní moderní labyrint nabízí, dodávají našemu OSNI surrealistickou dimenzi, což ještě podtrhují technická zařízení, trubky a svítidla, která byla ponechána odhalená na surovém materiálu. Před očima se odhalují „emocionální vrstvy“, které v procházejících probouzejí rozmanité estetické dojmy.

Architect's report

The DOX+ group of buildings expands the DOX Centre for Contemporary Art. Spaces for dance, music, film, and a school of architecture were added to the old complex with exhibition areas at its core. DOX+ consists of three buildings: an office building with ARCHIP (Architectural Institute in Prague), an experimental music and dance hall, and a dance rehearsal studio. The old building from the 1970s was refurbished and converted into offices. The interior modifications respect in their detail and materials the time the building was built. The experimental music and dance hall and the dance rehearsal studio are cast from architectural concrete. Reinforced concrete buildings are "clothed" in soft façade protecting them from freezing through or overheating.

The façade also absorbs residual noise penetrating from the hall and reduces the acoustic load of the habitable yard. Due to the pattern referring to upholstered furniture, the halls resemble two oversized sofas. The acoustics in the hall is variable, and it can be compared to a musical instrument that can be fine-tuned to match any particular performance. Trihedral ceiling-mounted rotating panels and foyers are used for this purpose. The trihedral panels are finished with sound-absorbing, diffusing and reflecting material. The ceiling's acoustic properties can be adjusted by rotating the panels and thus alter the acoustic parameters of the entire hall. The main hall is surrounded by a ring of foyers that can be used as an echo chamber for special performances to extend the echo. The hall's roof is a grassy meadow used for relaxing, outdoor exhibitions, and an auditorium for outdoor performances. There is a suspension footbridge for acrobatic dancing situated above the auditorium. The dance rehearsal studio is a space as large as the main hall's stage "dancing" above the internal yard on inclining columns. Their geometry is not accidental, but it keeps aloof from the traffic layout and utilities under the pavement.

Jury statement

The surprise of an urban collage. In the heart of the housing block, amid urban life, we were fascinated by the boldness of a project that did not think twice about adding two contemporary elements to existing housing. First of all, it gives rise to a spark of marvel in passers-by when they see a place separated from the bounds of time, outside the city. It rather reminds us of the surrealist definition of the poetic image as a collage, „bringing together two realities that are more or less distant. The more distant and accurate the relationship between the two realities, the stronger the image will be". „Distant and accurate", bold and poetic relationships: this is the relationship of this project to the urban fabric on which it is visibly grafted, without trying to artificially merge. Floating there, on stilts, as if from another architectural planet, these two elements attract the attention and curiosity of residents, true OSNI (Unidentified Static Objects) bringing life to the very midst of facades in a suburban neighbourhood. Their silhouette, shaped by the exposed technical devices, clearly visible on the roof, in a way reminds us of the fragility of the solar panels on satellites docked to their station. The technology comes as a superstructure on a concrete hull, itself covered with its technological casing. Amazing vessels in the urban space, they can be interpreted as an experimental site by definition, due to its shape, its relationship to the city and time, its spatial position. Certainly, by going for a concrete construction, we will regret the significant carbon footprint left by a choice that is not necessarily environmentally friendly. But other more strictly geographical reasons have led us to develop the DOX+ Contemporary Art Centre: to rebuild in situ, on a plot already built up, is to avoid extending the suburban space ad infinitum, to gnaw at virgin territories on the outskirts of the city for political comfort and ease. The two buildings embody the diversity of the programme. The first, whose roof is easily recognisable thanks to its sloping sides, houses a multi-purpose stage dedicated to dance, music, the performing arts, audiovisuals, etc., all at the same time. The second, in its understated simplicity, is devoted to rehearsals, training and various preparations for the scheduled performances and shows. Inversions, reversals and trompe-l'oeil. But whilst they differ in their ambitions, the two building structures find unity in their materiality, and their way of reversing the treatment of internal and external elements. In his *Poétique de l'espace*, Bachelard considers „Outside and inside [as having] the sharpness of the yes-and-no dialectics that decide everything. Without realising it, we turn it into a database of images that controls all thoughts of the positive and the negative. „However, it is this inside and outside dialogue that subtly reverses the play of materials in our building: the illusion of the softness of the quilted fabric on the façade, the robustness of the raw concrete in the spaces; comfortable intimacy outside, rock-solid exterior within. Everything is turned around in a strange urban landscape that takes on the ironic and dreamlike subtlety of the perspectives of a de Chirico work. On the roof of the main building, an artificial lawn is spread out under the residents' apartments. This false rural perspective also adds the playful dimension of a trompe-l'oeil in the middle of the city, like the illusion of an open window, amid buildings, on an unexpected slice of countryside, suspended in space as if in a dream.

Increase in the number of layers, facades and passageways. The main building's dreamlike surprise continues inside, in the increase in the successive facades: the building is enveloped and develops, rolled up and unfolded in successive layers. A true „concrete onion", it is surrounded by traffic areas and galleries that ensure the fluidity of passage and ease of distribution of the various rooms. Underpinned by the technical facilities, pipes and luminaires left exposed on the raw material, the maze-like perspectives of this elegant modern labyrinth add to the surrealist dimension of our OSNI. Consequently, on walks down the various corridors, three „emotional layers" unfold before users' eyes, giving rise to various aesthetic impressions as they make their way.

REKONSTRUKCE HOSPODY SE SÁLEM V MÁSLOVICÍCH

ATELIER BOD ARCHITEKTI

Foto Jiří Straka

RECONSTRUCTION OF THE PUB WITH A HALL IN MÁŠLOVICE

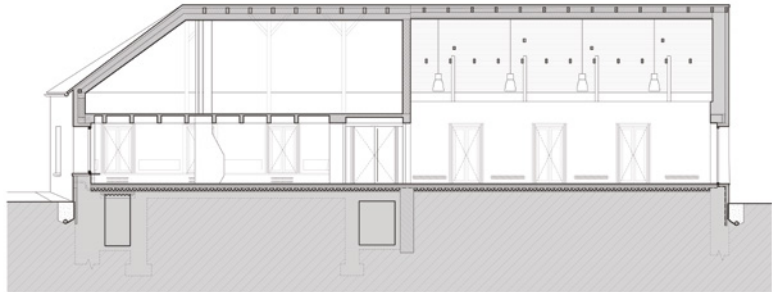
Interiér hospody

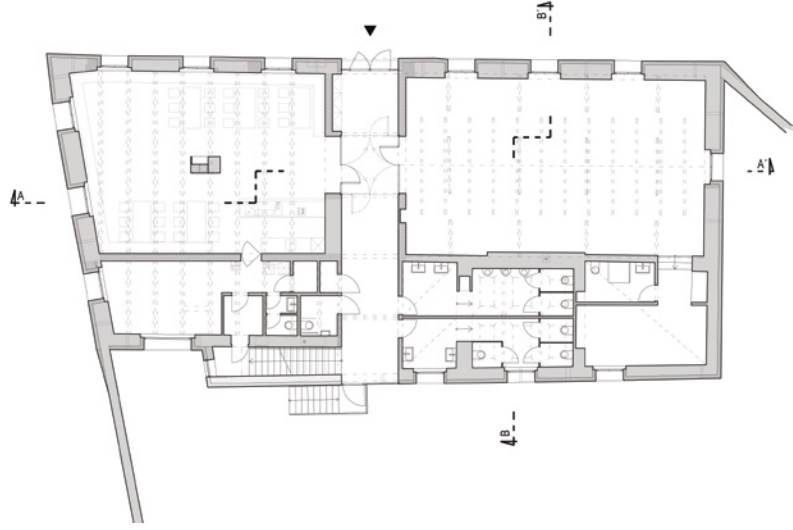
Chodba

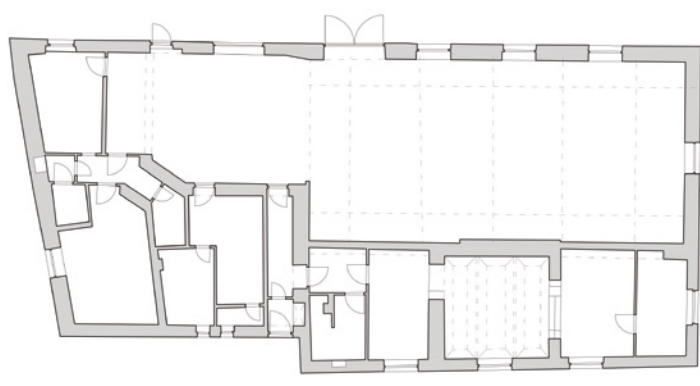
Interiér sálu

Podélný řez

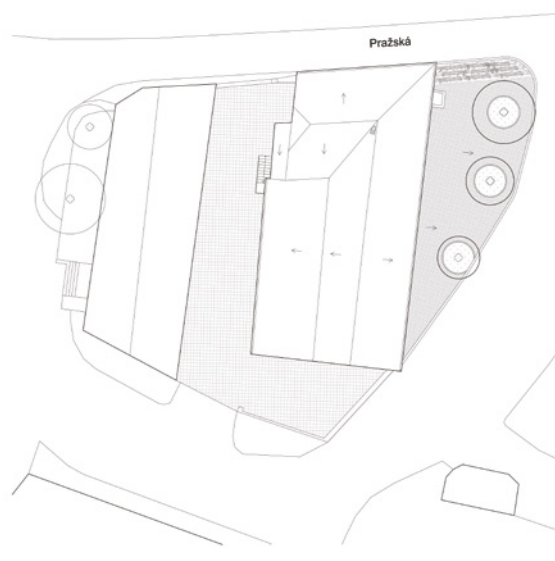

Půdorys přízemí - současný stav

Půdorys přízemí - původní stav

Situace

Rekonstrukce hospody se sálem
v Máslovicích / Reconstruction of the
pub with a hall in Máslovice
ATELIER BOD ARCHITEKTI s. r. o.

Autoři / Architects
Vojtěch Sosna
Jakub Straka
Jáchym Svoboda

Klient / Investor
Obec Máslovice

Realizace / Year of completion
2014–2018

Rekonstrukce hospody se sálem
v Máslovicích získala rovněž Cenu
partnera – viz s. 86.
Reconstruction of the pub with a hall
in Máslovice was awarded the Partners
Award – see page 86.

Autorská zpráva

V roce 2014 se malá obec nedaleko Prahy – Máslovice rozhodla vypsat architektonickou soutěž na rekonstrukci chátrající vyhořelé stavby na návsi, kde naposledy sídlil autoservis, ale kdysi zde bývala hospoda. Přestože v Máslovicích již jedna hospoda byla, nebylo kde pořádat kulturní a sportovní akce pro místní obyvatele. Objekt, ve kterém se nyní hospoda s víceúčelovým sálem nachází, se zdál být optimální. Budova stojí na návsi v centru obce. Tato poloha je pro dům takového společenského významu správná. Objekt vytváří společně se sousedním domem současné hospody jeden související celek, který je obklopen návší. Posílení propojení hospody a návsi je klíčové, zejména zvážíme-li děje konané v hospodě a v sále a jejich význam pro společenský život obce. Původní podoba objektu byla výsledkem mnohaletého přístavování a přestavování objektu, které nakonec vedlo k prostorové srostlici a dispozičnímu bludišti. Toto nepřehledné řešení měníme ve snadno pochopitelné dispoziční schéma kříže. Objekt je rozčleněn na dva trakty. Trakt obslužný, který je situován ke dvorku, a trakt obsluhovaný, bezprostředně navazující na náves v celé délce východní fasády. Hlavní vstup do domu je z návsi a vedlejší podružný vstup ze dvorku. Na hlavní vstup navazuje chodba – osa, na kterou se pojí všechny provozy a vertikální komunikace. Vpravo se nachází lokál, vlevo sál, ty jsou od chodby odděleny velkými dvoukřídlymi dřevěnými dveřmi, které se v případě konání větší akce dají otevřít do kolmé polohy, protilehlá křídla do sebe zapadají, a dveře tak slouží pro oddělení zádveří a zbytku chodby a vzniká jeden velký propojený prostor sálu a hospody. Samotný sál je možné otevřít směrem do vydlážděné návsi třemi velkými francouzskými okny.

Hodnocení poroty

Nacházíme se uprostřed malé, v podstatě bezvýznamné vesnice na sever od Prahy. Blízko hlavního města, ale v jiném světě. Nevychítejte si, že jste si z cesty sem nic nezapamatovali. Náhle vás donutí zastavit minimalistická stavba. Hospoda v Máslovicích je rozhodně nečekaným překvapením. Hospody jsou v našem každodenním životě důležité, i když první asociace na tento žánr nebývají vždy pozitivní. Mělo by se na ně hledět jako na podstatné, základní veřejné budovy, v nichž prohlubujeme vztahy s ostatními lidmi, sdružujeme se, ale i odpočíváme. Pokud se správně navrhnou a dobře provozují, mohou se stát významným centrem společenského života, a to zejména v menších městech, vesnicích a odlehlejších čtvrtích, kde je toto propojení architektury a občanského života zásadní. Porota si dokáže představit, že tahle hospoda se svým krytým vstupem, tanečním parketem a víceúčelovým sálem bude dobře sloužit k aktivizaci místních obyvatel. V Máslovicích se díky této realizaci zlepšila celková kvalita prostředí a budova tvoří neoddělitelnou součást revitalizovaného veřejného prostoru. Koncept budovy je jasný a logický. Architektonické řešení, preciznost detailů i výběr materiálů jsou na vysoké úrovni, citlivě volené. „Rurální“, útulný interiér má přátelskou a vstřícnou atmosféru. I přes omezený rozpočet se podařilo dosáhnout maximálního účinku. Architektonické řešení je ve všech ohledech vyvážené, jednoznačné a střídité. Je „tak jednoduché, jak to jen jde, ale ne víc“ (jak řekl Einstein). Interiér i exteriér vyzařují soudržnost a střízlivost. Což je docela velký úspěch na to, že jde o místo, kde se podávají alkoholické nápoje. V této hospodě se sice můžete připojit, ale v podstatě nikdo se v tomto prostředí není schopen úplně zpít, alespoň ne ten, kdo má cit pro architekturu a vystavěné prostředí. Budova připomíná výstavu Super Normal (podtitul: Sensations of Ordinary) a stejnojmennou knihu autorů Naota Fukusawy a Jaspera Morrisona. V roce 2006 tyto dva designéři sbírali po celém světě předměty běžné potřeby, jako lampy, ramínka na šaty, tácy, sponky a kolíčky na prádlo, které byly tak „normální“, že se staly současně „normálními“, ale i „výjimečnými“. Sousloví Super Normal je vůbec ošemetné. Buď jde o oxymoron (super versus normální), nebo o superlativ. Podle Fukusawy se Super Normal zabývá méně navrhováním krásných věcí a více se věnuje zdánlivě obyčejným a domácíým, ale nezapomenutelným životním okamžikům. Rozhodně nejde u Super Normal o nic honosného ani šokujícího. Nic sofistikovaného, spíše obyčejného, nepodléhajícího módním trendům. Tento popis se zde dokonale hodí. Mohla by se tato hospoda stát standardem? Normou? Většina z nás usiluje o kvalitní základní věci, takže doufejme, že ano. Stejně jako potřebujeme chléb a máslo bez umělých přísad a jiných aditiv, bez čehokoliv, co nám uměle zlepšuje chuť, potřebujeme více architektury tohoto typu.

Architect's report

Máslovice, a small village near to Prague, decided to announce an architecture competition for the refurbishment of a deteriorating burnt-out car shop building on the village green that used to be a pub in the past. Although there was another pub in Máslovice, the community had no place to organise cultural and sports events for the locals. The building with a pub and a multi-purpose hall now seemed to be an optimal option. It is situated in the centre of the village. This position is appropriate for a venue of such social importance. The building is one block with the adjacent current pub surrounded by the green. The strengthening of the pub-to-green connection is crucial, especially considering the events organised in the pub and the hall and their significance for the village social life. Before the refurbishment, the old building was a result of many years of adding and altering, forming a spatial cluster and layout puzzle eventually. We turn this confused bundle into a simple layout crucial scheme. The building is divided into two wings. The service wing is situated next to the yard, and the one serviced directly is connected to the green along its entire east façade. The main entrance is from the green, and the side service entrance is from the yard. The main entrance leads to a corridor – an axis to which connect all rooms and the staircase. The pub is on the right side; the hall is on the left. A large two-leaf timber door that can open flush with the wall separates both rooms from the corridor during major events. The opposite leaves fit together, and the doors thus separate the vestibule from the pub and the hall establishing one ample space. The hall can be opened to the paved green by three large French windows.

Jury statement

We are in the middle of a small village "without qualities" north of Prague. Only a short distance from the cosmopolitan capital, but a different world. Do not blame yourself if you are unable to recall anything after driving through. All of a sudden an almost minimalist structure forces you to stop. The pub in Máslovice is indeed an unexpected surprise. Pubs are important places in our everyday life although the first association with this genre is not necessarily positive. They should rather be handled as basic public buildings, where we socialise and relax first of all. If carefully designed and managed pubs can act as center of gravity especially in smaller towns, villages or neighbourhoods, and this link between civic life and architecture is vital. The jury could imagine that the pub with its small, shaded entrance square, dancing floor and multipurpose room will be able to work very well as an activator of the locals. The quality of the whole environment was improved in Máslovice, thus the building forms an inseparable unity with the revitalized public space. The spatial concept is clear with no complications at all. The architectural strategy, detailing and selection of materials is clever and sensitive. The „rural“ interior with its cosy atmosphere is friendly and welcoming. Maximum affect was achieved in spite of the limited budget. The architecture is well-balanced and straightforward everywhere, without any excess, it is „as simple as possible, but no simpler“ (citation from Einstein). Inside and outside the renovated and refurbished Hospoda in Máslovice radiates coherence and sobriety. That is a quite serious achievement in a place where alcoholic drinks are served. One can become tipsy in this pub, but in a way nobody, at least those who can sense the built environment is supposed to get drunk here. The building brings the Super Normal (subtitle: Sensations of the Ordinary) exhibition and book by Naoto Fukusawa and Jasper Morrison to our mind. Back in 2006 the two designers collected everyday objects like lamps, coat hangers, trays, clips, clothes pegs and such from all over the world that are so „normal“ that they become „normal“ and „exceptional“ at the same time. The term itself is tricky, it is either an oxymoron (super versus normal) or a superlative. According to Fukusawa „Super Normal is less concerned with designing beauty than seemingly homely but memorable elements of life. Certainly nothing flashy or eye-catching; never contrived, but rather almost naff yet somehow appealing.“ This description fits here perfectly. Could this Hospoda become the norm? Most of us strive for good quality basic things so let's hope yes. We need more architecture of this type, as we need bread and butter without artificial ingredients such as flavor enhancers and other additives.

CHATA U RYBNÍKA, VYKLANTICE

Atelier 111 architekti

Foto BoysPlayNice

COTTAGE BY A POND, VYKLANTICE

Výhledy na rybník z obytného prostoru

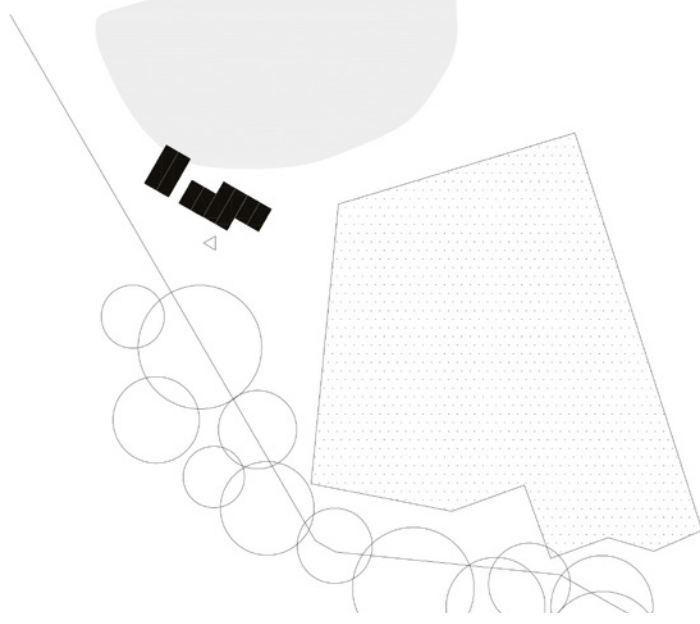

Pohled od rybníka

Čelní pohledy

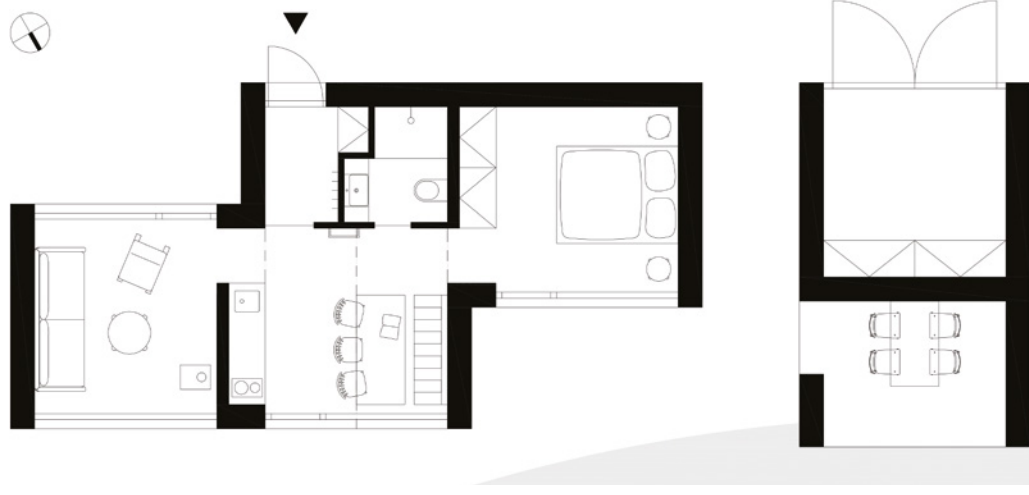
Situace

Rezopohléd

Půdorys přízemí

Chata u rybníka, Vyklantice /
Cottage by a Pond, Vyklantice
Atelier 111 architekti

Autor / Architect
Jiří Weinzettl

Spoluautor / Cooperation
Michal Hamada

Klient / Investor
Soukromá osoba / Privat person

Realizace / Year of completion
2015–2018

Autorská zpráva

Inspirováni tradičními rybářskými boudami navrhujeme na břehu rybníka, zasazeného v malebné krajině Vysočiny, malou chatu. Její velikost limituje legislativa. Maximální zastavěná plocha 50 m² a maximální výška 5 m vyžadují pro rekreaci rodiny specifické dispoziční uspořádání. Objekt sestává ze čtyř drobných hmot, tří vzájemně propojených a čtvrté odtržené, stojící opodál. Skrze minimální zádveří lze vstoupit do ústřední místnosti, obytné kuchyně, jejíž součástí je i nevelký podkrovní prostor určený pro spaní dětí. Kuchyně disponuje nádherným výhledem na vodní hladinu, stejně jako ložnice a obývací, který se navíc otvírá i směrem opačným, do prosluněné krajiny vzrostlých dubů. Samostatný objekt nabízí skladový prostor a krytou verandu předurčenou například pro sušení rybářských sítí nebo jen tiché vnímání okolních krás.

Hodnocení poroty

Chata je navýsost archetypálním architektonickým objektem. Každou stavbu tohoto typu pokrývá silná mytologická vrstva, protože už od dob Vitruviových je za první lidský přibýtek považována „primitivní chýše“ ze dřeva. Dřevo se svou výjimečností může být vhodným materiálem odpovědným za hmotu i formu chaty. Je symbolem připomínajícím nám strom, les i přírodu samu. Stavět chatu proto znamená stavět v souladu „s přírodou“, a nikoliv proti ní.

Další prvotní kvalitou, která souvisí s vnímáním chaty, je její jednoduchost a prostota. Chata se zdá být minimalistickým řešením problému spočívajícím v navrhování a budování dokonalého obydlí. Chata u malého rybníka je epifenomenem celkové situace „dům a jeho kontext“. Okamžitě nám připomene jednu z nejslavnějších budov tohoto typu, Thoreauovu chatu u rybníka Walden poblíž města Concord v Massachusetts. Thoreau, spisovatel a filozof žijící v 19. století, si zbudoval svou chatu vlastníma rukama, bez pomoci zvenčí. Najdeme ji na obálce jeho knihy Walden or the Life in the Woods (česky vyšla pod názvem Walden aneb Život v lesích) a stala se symbolem (před-)ekologického životního stylu, který poté napodobovalo mnoho stavitelů po celém světě. Malý domek ve Vyklanticích od Ateliéru 111 architekti je remakem takové primitivní chaty. Nachází se u rybníka, stejně jako Thoreauova chata a nebo Laugierova primitivní chýše, jakou (pře)stavěl Ian Hamilton Finlay v zahradě Little Sparta, a udiví návštěvníky extrémní jednoduchostí. I když byla samozřejmě do tohoto místa „přidána“, toto vložení působí naprosto přirozeně, jako by tam stála odjakživa. Tento dojem umocňuje dřevěná konstrukce, která navozuje atmosféru drobného útulného komplexu, který může připomínat hračku. Dům je ovšem jednoduchý i komplexní zároveň. Zmnožuje základní formu sestávající z obdélníku a trojúhelníku a vytváří tak jeden velký prostor složený z více prvků. Hlavní objekt se skládá ze tří částí – obývací pokoj, kuchyně s jídelnou, místnost na spaní. Každý z těchto elementů tvoří minimalistický svět sám o sobě a zároveň je součástí většího fluidního prostoru. Nejvíce spektakulární je obývací část. Průhledy spojují vnější prostor před budovou i za ní. Pobývat v tomto prostoru znamená uchýlit se do chráněného vnitřku, ale zároveň spočinout i ve velkorysém přírodním vnějšku. Jednotná dřevěná slupka povrchů dotváří toto útočiště. Zdánlivě primitivní aspekt černé kuchyně opět značí extrémní prostotu budovy. V druhé místnosti určené pro vaření a stolování je znovu vše zmenšeno na minimum. Jediným a zároveň jednotným velkorysým prvkem (zde i ve všech třech ostatních jednotkách) je velké okno, které nahrazuje zeď. Tato chata je tudíž na rozdíl od primitivního archetypu otevřenou budovou. Prosklená část funguje jako „oko“, které pozoruje svět. I v dnešní, ekologické době vyžaduje jistou odvahu trvat na vizuální otevřenosti, která je s takovou formou žití spojena. Pokud vezmeme v úvahu formu většiny dnešních domů, která obvykle připomíná hrobku, může se tato chata stát jakýmsi manifestem. Svým architektonickým jazykem nám říká „neizolujte se“, „neztrácejte kontakt se světem“, „prostě se těšte pohledem na svět (před sebou)“. Poslední, třetí prostor je určen pro spaní. Navozuje nejsilnější dojem ochrany a bezpečí, i když i on stále sleduje svět kolem. Vzkročit do tohoto prostoru 3v1 nám umožní objevit příjemný a krásný způsob, jak žít v prostoru, který odpovídá základním antropologickým potřebám. Čtvrtá část budovy je od hlavní jednotky fyzicky oddělena. Snadno si můžeme domyslet, že hlavní důvod dělení domu do více částí je správný (nemožnost jedné nedělené budovy). Čtvrtá a poslední minichata ovšem postrádá jasnou funkci a zůstává otevřena různým účelům. I když to možná nebyl architektův záměr, můžeme tuto solitérní jednotku číst jako poetický dodatek. Není to místo, kde něco děláte, nýbrž místo, kde prostě sedíte a hledíte na svět před sebou. Tady, v ne-funkční části budovy, může člověk meditovat nebo zhlížet k měsíci (další architektonický topos, když pomyslíme na místo, jako je Kacura poblíž Kjóta, kde vše začalo plošinou vytvořenou pro obdivování měsíce). Coby návštěvníci jsme při objevo-
vání tohoto místa pociťovali téměř závist. Toužili jsme zde strávit nějaký čas. Architektům se podařilo vytvořit prostor dokonale vyhovující základním tělesným i duchovním potřebám člověka. Tato úžasná budova postavená s mimořádně nízkým rozpočtem je ve skutečnosti antropologický esej.

Jury statement

The hut is probably the most archetypical object in architecture. A thick mythological layer covers every construction of this sort since from Vitruvius onwards the first human construction has been considered as a « primitive hut » built of timber. Wood as exclusive material, responsible both for the substance and the form of the hut, is a symbolical sign reminding us of the tree, the forest, and of nature altogether. To build a hut means therefore to build « with nature », and not against it. Another primeval quality linked to it is simplicity; the hut appears as a minimalistic solution for the problem of imagining and building a perfect dwelling. The hut near a small pond is epiphenomenon of the general situation “house plus context”. It immediately reminds us of one of the most famous of such huts, that is Thoreau’s small house on Walden Pond near Concord, Massachusetts. The writer and philosopher of the 19th century built his primitive construction with his own hands and without any external help. Celebrated on the front cover of *Walden or the life in the woods* it became the symbol of a (pre-) ecological form of living imitated by many other builders around the world. Atelier 111’s small house in Vyklantice is the remake of the primitive hut. Situated on a small lake, like Thoreau’s house or Laugier’s Hut, (re)built by Ian Hamilton Finlay in Little Sparta, it surprises the visitor by its extreme simplicity. Even if it has, of course, been “added” to the place, the addition appears completely natural, as if the construction has always stood here. The wooden structure reinforces this impression, conveying a toy-like atmosphere to the small complex. Atelier 111’s house is, however, both simple and complex. It multiplies the basic form, composed by a rectangle and a triangle, creating one large space made of several parts. There is, first of all, a main body, composed by three elements. A living room, a kitchen and eating room, a room where to sleep. Each of these parts is both a minimalistic world of its own and part of a larger fluid space. The living space is the most spectacular of the units; its transparency connects the outer space behind and in front of the construction. To be in this space means to be able to situate oneself at the same time in a protective inside and a generous natural outside. The fact that everything is clad by a unitary wooden skin marks the general atmosphere of the shelter-like space. The “primitive” aspect of the black oven marks again the extreme simplicity of the construction. In the second room, the place where to cook and to eat, everything is again reduced to its minimum. The one generous element (here and in the three units) is a large window which actually replaces completely the front wall. This hut is unlike the primitive archetype an open building: It is an “eye” looking towards the world in front of it. Even in an ecological era like ours it takes some courage to insist on the visual sense of openness linked to such a form of living. If we consider the mostly tomb-like structure of so many of the houses still built today, Atelier 111’s hut comes as a manifesto. It says – in its architectural language – “don’t isolate yourself”, “do not lose the contact with the world”, “simply take pleasure in looking to the world (in front of you)”. The last and third space is the one for sleeping; it suggests the strongest sense of protection, while still keeping an eye on the outer world. The three cited units are all related to the different uses of a house. Walking inside the three-in-one space one discovers a pleasant and beautiful way to be able to “live” in a space which answers to basic anthropological needs. The fourth part of the construction is physically separated from the main unit. We can easily imagine that the main reason in dividing the entire house into parts is administrative (the impossibility for a larger continuous building). The fourth and last mini-hut lacks, however, a clear function. It is a supplement, open to different uses. Even if this may not have been the architect’s intention and even if it would never be used like it, this solitary unit can be read as a poetic addendum. It is not a place where you do something, but a place where you simply sit and look to world in front of you. Here, in the non-functional part of the construction, one can meditate or look to the moon (another architectural topos, if we think of a place like Katsura, near Kyôto, where everything started with a platform created in order to be able to admire the moon). As visitors we felt almost a sense of envy while discovering this place. We would have liked to spend some time here and we had the sense that the architects achieved to create a space perfectly fit for the main physical and spiritual necessities of people. This amazing construction, built with an extremely modest budget, is in reality an essay in anthropology.

Architect’s report

Inspired by traditional fishermen’s huts, we design a small weekend house on the bank of a pond in a beautiful setting of the Vysočina highlands. The legislation defines its size. The maximum developed area 50 m² and the maximum height 5 m need a specific layout to provide space for family recreation. The building consists of four small volumes, three of them interconnected and the fourth one detached, standing nearby. The central room, an open-space kitchen is entered through a minimal vestibule; it also contains a small attic space allowed for children to sleep. The kitchen has a beautiful view of the water sheet the same as the bedroom and the living room which, moreover, opens to the opposite direction to a sunlit landscape of majestic oaks. The detached volume is a storage with a roofed veranda that may be used for drying of fishermen’s nets or just meditating.

LÁVKA PŘES DŘETOVIČKÝ POTOK

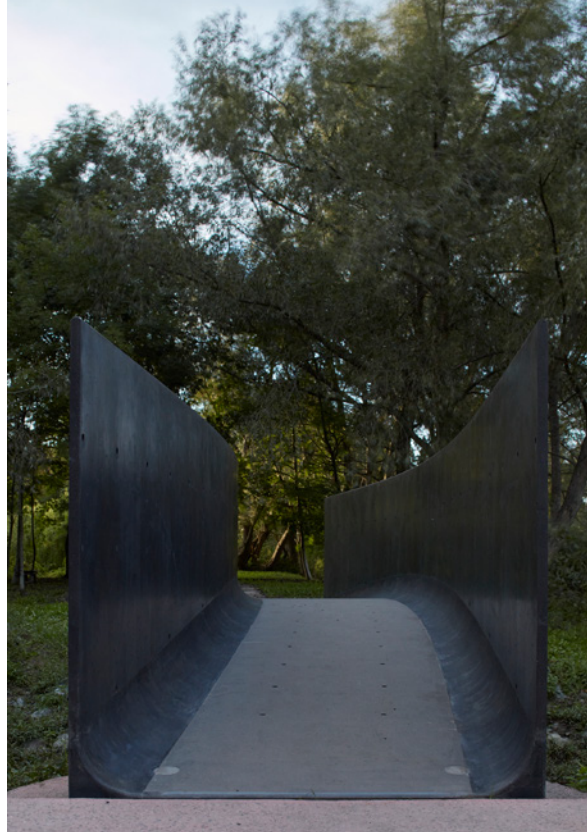
Aoc architekti

FOOTBRIDGE OVER
DŘETOVIČKÝ CREAK

Foto BoysPlayNice

Vstupní část lávky

Pohled od severozápadu

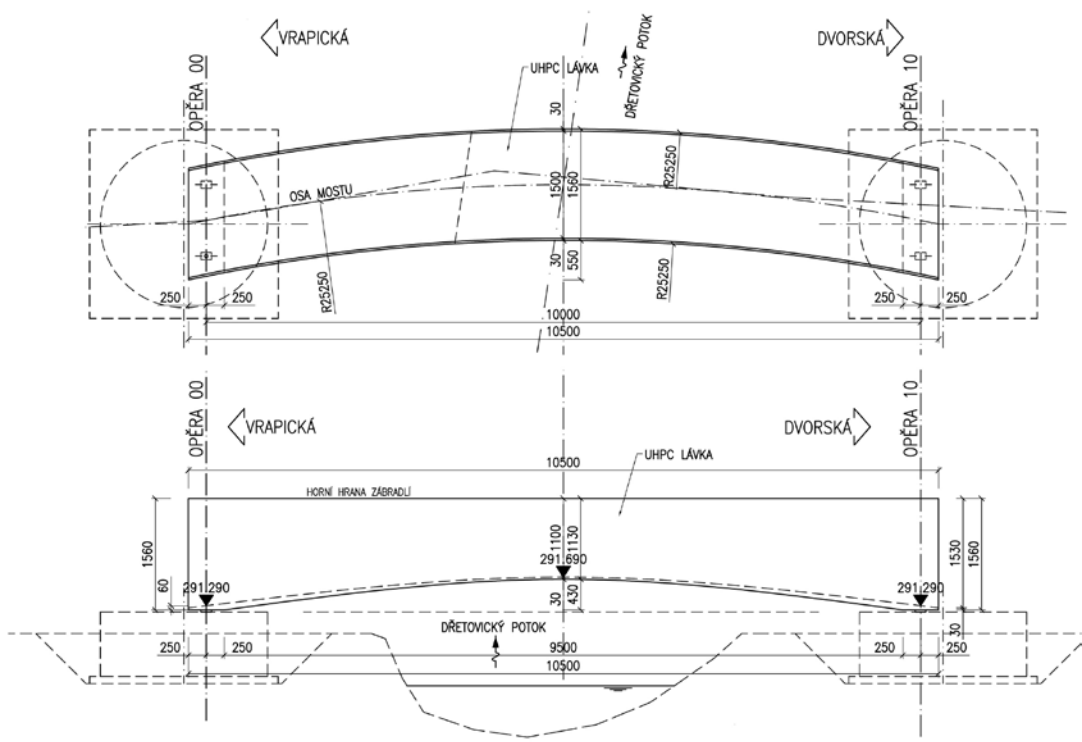
Socha Jana Nepomuckého od Jana Hendrycha

Situace

Půdorys a podélný řez lávkou

Detail

Autorská zpráva

Lávka přes Dřetovický potok ve Vrapicích u Kladna se nachází na pěší cestě ze vsi na hřbitov. Je provedena z vysokopevnostního UHPC betonu s rozptýlenou výztuží. Původní návrh vhodně využívá dvojí zakřivení geometrie lávky, které stabilizuje konstrukci v obou směrech. Do protipostavení k lávce je umístěna socha prof. Jana Hendrycha. Statické řešení, technologie materiálu a výroby prefabrikátu byly navrženy v Kloknerově ústavu ČVUT pod vedením Jiřího Kolíška.

Lávka přes Dřetovický potok, Kladno-Vrapice /
Footbridge over Dřetovický creek
Aoc architekti

Autoři / Architects
Ondřej Císlar
Petr Tej

Spoluautor / Cooperation
Jan Hendrych

Klient / Investor
Magistrát města Kladna

Realizace / Year of completion
2016–2018

Hodnocení poroty

Po staletí patří mosty mezi nejneobyčejnější umělecké artefakty. Stále obdivujeme římské mosty postavené před více než dvěma tisíci lety a stále používáme a inspirujeme se skvělými mosty navrženými inženýry 19. a 20. století. Pokud uvažujeme o uměleckém zobrazení krajiny, neunikne nám, že nejdůležitějších krajinomalby Leonarda da Vinciho, Jana van Eycka nebo Clauda Lorraina obsahují také mosty. Most znamená vždy více než jen spojení břehů: je to metafora a symbol možnosti vzájemného propojení architektonicky rozmanitých míst a lidí. Působivou lávku přes Dřetovický potok je třeba chápat v této souvislosti. Mimochodem, není působivá svou velikostí ani bujnou formou, ale díky své skromnosti. Nachází se v mezilehlé zóně mezi vesnicí Vrapice a jejím hřbitovem. Na místě, které sdílí příroda a civilizace. A okamžitě nás svou přítomností překvapí. Minimalismus a velmi výrazná černá barva mostu kontrastují s přítomností šedé sochy. Horizontální poloha mostu a vertikální gesto lidské postavy vytváří komplexnost dvojího vztahu. Socha od prof. Jana Hendrycha, významného českého umělce, je samozřejmě světec Jan Nepomucký – patron Čech, který 20. března 1393 skončil svůj život ve Vltavě a stal se českým mučedníkem, představitel boje proti imperiálním vlivům i symbol nedotknutelnosti zpovědníka. Kontroverzní příběh této osobnosti, uctívané coby ochránce před povodněmi a utopením, je zároveň spojen s tragickým osudem kazatele Jana Husa. Socha a lávka spoluvytvářejí skvostný celek také díky projevům určité zdrženlivosti. Lávka je mistrovským dílem finesy a obratnosti, kterou umožnilo využití nejmodernějšího UHPC betonu. Lávka sama není pouze ukázkou špičkového mostního inženýrství, ale je i výtečnou architekturou a zároveň objektem – sochou. Zdá se, že se díky své extrémně tenké formě vznáší. Když na lávku dorazíte, okamžitě pocítíte potřebu dotknout se jejích boků a budete udiveni tím, že se na omak podobají kůži. Černá barva lávku samozřejmě naprosto odlišuje od okolní vegetace, většinu času zelené. I když se černá zdá být barvou smrti (tato cesta spojuje vesnici s hřbitovem) a tragédie (dobře reprezentované Nepomuckým), je zároveň dokonalou barvou pro vyjádření sochařských účinků architektury. Most tedy vypadá jako masivní umělecké dílo odhalené uprostřed ne-místa, tedy přesně takového místa, kde bychom nikdy nečekali setkání s tak radikálním objektem. Dvojice lávka / socha zde funguje ve vysoce synestetickém prostředí. Naše oči se snaží vyrovnat s „podivnou“ přítomností dvou ohromujících objektů. O chvíli později jsme ponoukáni, abychom se jich dotkli a uvědomili si vlastnosti materiálu. Naše vnímání místa je však hluboce ovlivněné také zvuky: není úplně tiché, naopak zde uslyšíme jemnou hudbu přírody, tok Dřetovického potoka a zpěv ptáků. Po chvíli získáme dojem, že tento projekt je ve skutečnosti výsledkem tří protagonistů. Prvním z nich je architektura coby obraz lidské síly, která téměř brutálně diktuje svou moc vytvořením orientačního bodu. Výrazný most stojí a odolává (což se od mostu očekává), a ovšem také odolává obvyklé formě přijímání (ptáme se sami sebe: co je tento podivný objekt zač?). Druhým hrdinou je bezpochyby socha Jana Nepomuckého. Vzhledem k absenci jakéhokoli vysvětlujícího prvku (tj. obvyklých nápisů) jsme znovu šokováni přítomností formy, která je zároveň lidská i nelidská. Známe-li Nepomuckého příběh, vytane nám na mysl násilná světcova smrt a všechny kontroverzní aspekty spojené s dějinnými událostmi, které se k němu vážou. Hendrychovo rozhodnutí nevytvořit monumentální sochu se mimořádně dobře hodí ke střízlivé eleganci mostu. A třetím protagonistou – tím, na kterého obvykle zapomínáme – je krajina. Jako většina evropských krajin je krajinou kulturní, tedy vytvořenou člověkem. Pocit ovládnutí přírody člověkem je však zmírněn entropickými silami přírodních procesů, které v tomto malém locus amoenus probíhají. Skutečnost, že takový úžasný projekt byl postaven v téměř exteriální „končině“, mu dodává na významu. Člověk by měl návštěvu tohoto vzdáleného místa pojmut jako malou světskou pouť. Zjistil by, že současné umění (tj. architektura), inženýrství a sochařství mohou fungovat ve vzájemné symbióze a vytvořit estetickou krásu.

Architect's report

A footbridge over Dřetovický potok (creek) in Vrapice by Kladno is on the path from the village to the cemetery. It is made of a UHPC concrete with scattered reinforcement. The original design appropriately uses the footbridge's double-curved geometry stabilising the structure in both directions. A statue by prof. Jan Hendrych is positioned in a juxtaposition to the footbridge. The structural design, material and production technology of the pre-fab element were designed by Jiří Kolísek's team from Kloknerův ústav ČVUT (Klokner Institute of the Czech Technical University in Prague).

Jury statement

For centuries bridges have counted among the most extraordinary manmade artefacts. We still admire Roman bridges built more than two thousand years ago and we keep using the outstanding bridges invented by the engineers of the 19th and 20th century. If we think about landscape and the essential role played by landscape painting we are, again, invited to consider the fact that many of the most important works by Leonardo da Vinci, Jan van Eyck, or Claude Lorrain contain bridges. A bridge is in other words always more than a bridge: it is a metaphor and the symbol of the possibility to link architecturally different places and people with each other. The impressive footbridge over Dřetovický potok has to be understood in this context. It is, by the way, impressive not by its size or exuberant form, but thanks to its modesty. Situated in an intermediate "zone" between the village of Vrapice and its cemetery, in a site shared by nature and civilization at the same time, the bridge comes immediately as a surprise. Its minimalism and highly visible black color contrasts with the presence of a grey sculpture, the horizontal form of the bridge and the vertical gesture of the human figure forming a complex dual relation. The sculpture by Jan Hendrych, an important figure in the history of Czech art, is of course Saint John of Nepomuk (or John Nepomucene), the saint patron of Bohemia. Drowned in the Vltava on March 20, 1393, Nepomuk became both a Czech martyr against imperial influence and the symbol of the inviolability of the confessional. Revered as a protective spirit against floods and drowning, his controversial history is linked at the same time to Jan Hus's tragedy. The sculpture and the bridge form a spectacular unit because of their sense of constraint. The bridge is a masterwork in finesse which became possible thanks to state of the art UHPC concrete. It is not only a piece of architecture and engineering at its best, but a sculpture. Thanks to its extremely thin form, it seems to float on the ground. When arriving on it, one immediately is pushed to touch its side walls and finds oneself surprised by its skin-like feeling. The black color is of course most of the time completely unlike the surrounding green vegetation. Even if black appears to be the color of death (this path links the village with the cemetery) and of tragedy (well represented by Nepomuk), it is at the same time the perfect color to express the sculptural effects of architecture. The bridge looks therefore as a massive work of art exposed in the middle of a non-place, that is exactly the kind of site where we would never expect to encounter such a radical object. The bridge/sculpture-duo functions here in a highly synesthetic environment. The first sense is definitely sight: our eyes try to cope with the "strange" presence of the two stunning objects. One moment later we are pushed to touch them, and get the feeling of the material. Our experience of the site is however deeply rooted in sound too: the place is not completely silent; on the contrary, here we get to hear the restrained music of nature, the flow of Dřetovický potok and the sonority of the birds. After a while, we get the impression that this project is in reality the result of three factors. The first one is architecture as a human force that dictates almost brutally its force by creating a landmark. The landmark bridge stands there and resists (that's what a bridge is expected to do), and it resists the usual form of reception as well (we ask ourselves: what about this strange object?) The second protagonist is indubitably the Nepomuk sculpture. Given the absence of any explanatory element (the usual inscriptions), we are again shocked by the presence of a form which is both human and no more human. If we know the story of Nepomuk, the violent death of the Saint comes to mind and all the controversial aspects linked to his history. Hendrych's choice in not creating a monumental sculpture fits extremely well with the sober elegance of the bridge. The third protagonist – the one we normally forget about – is the landscape. As most of the European landscapes, this one is a cultural, that is a manmade landscape. The sense of the control of nature by man is however softened by the entropic forces of the natural processes at work in this tiny locus amoenus. The fact that such a prodigious project has been built in an almost ex-territorial "far away" adds significance to it. One should visit this remote site like a small secular pilgrimage. Arrived there, one can learn how contemporary art, that is architecture, engineering, and sculpture working together, are able to generate aesthetic beauty.

USEDLOST MANESCHOWITZ, MANEŠOVICE

a1 architects

Foto David Maštálka

MANEŠCHOWITZ HOMESTEAD, MANEŠOVICE

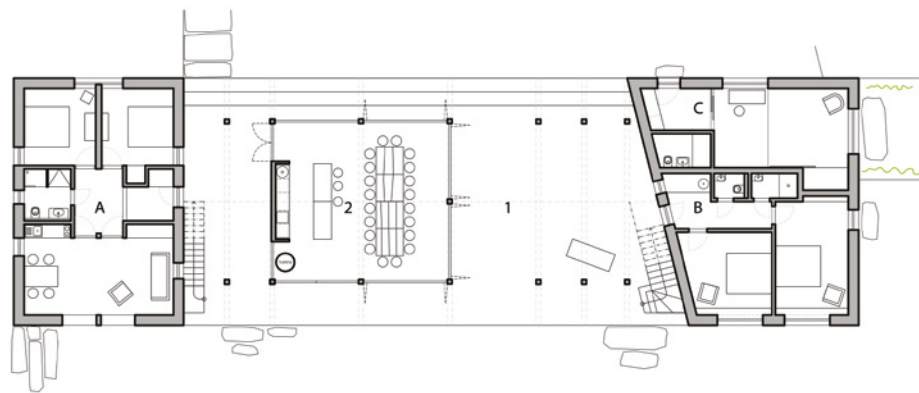
Vstupní průčelí starého domu

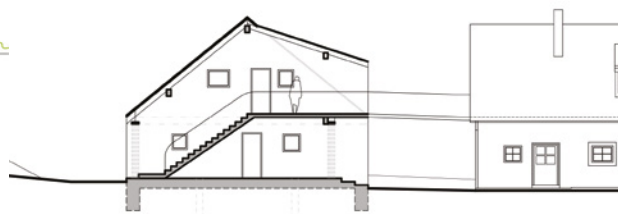
Krytá terasa hostinského domu

Hostinský dům – pohled z lávky na střešní krajinu

Půdorys přízemí

Příčný řez

Situace

Autorská zpráva

Původní dvůr se dvěma staveními jsme navrhli doplnit o třetí – hostinský dům umístěný v podélné ose dvora, který slouží pro ubytování hostů širší rodiny. Původní dvůr, uzavřený dřevěnou stěnou, se díky důmyslné dispozici částečně otevřel do zadní zahrady, ale zároveň si zachoval svou charakteristickou atmosféru, tak jak ji můžeme vysledovat z historických map. Dříve usedlost tvořil větší soubor hospodářských staveb, než je tomu dnes. Návrh umístění novostavby domu pro hosty na charakter původního osídlení volně navazuje, ovšem jazykem současné architektury. Podobná typologie uzavřených dvorů je patrná i u okolních statků Manešovic. Nový hostinský dům dvůr uzavírá, ale zároveň vytváří velkorysý průhled skrz jeho otevřený střed přízemí. Volně tak parafrázuje historické průjezdné mlaty stodol. Intimita uzavřeného dvora tím získává novou dimenzi propojení se až za humna starého statku. Dřevěná novostavba domu pro hosty uzavírá pomyslně svou střechou celý dvůr, ale v přízemí se otevírá výhledům do záhumenní krajiny. Dům je rozdělen na tři části – dva krajní domy s vegetační sedlovou střechou, v nichž jsou apartmány a pokoje pro hosty širší rodiny. Třetí částí je zastřešený střed domu s velkorysou pobytovou prkennou palubou – pomyslné rozšíření zastřešeného dvora, vytvářející v létě příjemný stín, při dešti naopak střechu nad hlavou. V části paluby je provedeno nůžkově otevíratelné zasklení, které umožňuje závětrí pro posezení v tzv. „rodinné hospodě“. Střed domu je otevřený až do krovu střechy a pouze nad „hospodou“ je galerie zamýšlená jako budoucí herna.

Usedlost Maneschowitz, Manešovice /
Maneschowitz Homestead, Manešovice
al architects

Autoři / Architects
David Maštálka
Lenka Křemenová
Tereza Schneiderová

Spoluautor / Cooperation
Matěj Michálek Žaloudek

Klient / Investor
Soukromá osoba / Privat person

Realizace / Year of completion
2012–2016

Hodnocení poroty

Hned při příjezdu do domu pro hosty, postaveného v rámci již existující usedlosti v okouzující vesnici Manešovice se návštěvníkovi naskytnou příjemná překvapení a zážitky, které působí nejen na jeho smysly. Do komplexu se vstupuje původní bránou, přes dlážděný dvůr, který je na obou protilehlých stranách lemován budovami – zrekonstruovaným venkovským domem a bývalou stodolou. Novostavba hostinského domu dvůr uzavírá. Stojí na místě, kde podle historických map budova v minulosti již stála. Hostinský dům se svou formou podobá dřevěné stodole s verandou, jejíž konstrukce si chytře pohrává s plností a prázdnotou. Obytný centrální prostor domu je otevřený a prosklený, na krajích uzavřený dvěma patry ložnic. Otevřená dřevěná konstrukce elegantně rámuje průhledy na louky a volnou krajinu za budovou. Nadchne nás řada kouzelných detailů – nad dřevěnou „palubou“ se klene nádherná konstrukce střechy s náhodně umístěnými skleněnými střešními taškami, které zajišťují osvětlení prostor. Vegetační střechy osázené vysokou trávou propojují citlivě stavbu s původním venkovským domem. Prostory určené ke spaní jsou jednoduché, dřevem obložené kabiny – zvláštní směsice současného života a ubytování v klášteře. S lehkostí a citlivostí je provedena rovněž renovace původního domu. Jedná se o rekreační budovu určenou pro různé hosty, rodinu i její přátele. Místo jim nabízí mnoho možností, jak si jej do sytosti užít. Tým architektů byl pozván, aby zde během procesu navrhování pobýval. Měli tak příležitost hledat způsoby, jak by tato skromná stavba mohla prospět přilehlé vesnici. Zjistili, že nedaleká autobusová zastávka je centrem celé řady místních aktivit včetně rozvozu jídla pro starší obyvatele. Architekti nakonec toto zařízení pomohli obnovit. Jeho atraktivitu zvýšili položením nové střešní krytiny a vybudováním míst pro posezení i pro uložení jídla. Tento „vedlejší projekt“ byl nakonec natolik úspěšný, že posloužil jako katalyzátor pro následné dotace určené na obnovu vesnické kaple. Obnova a dostavba usedlosti Maneschowitz je radostný a okouzující projekt. Důmyslný a skromný, nabízející spoustu potěšení pro naše smysly.

Architect's report

We decided to add a third building to the old homestead consisting of two outbuildings – a guesthouse used to accommodate the broader family, positioned perpendicular to the longitudinal axis of the yard. Thanks to a sophisticated layout, the old yard, closed by a wooden wall, partly opened to the back garden retaining, at the same time, its distinctive atmosphere the way we can trace up from old maps. In the past, the homestead consisted of a larger group of farm buildings than now. The new guesthouse's design freely follows the character of the old settlement, although using a modern architectural language. Similar typology of closed farmsteads is noticeable in surrounding homesteads in Manešovice, too. The new guesthouse closes the yard establishing a generous view through its open central ground floor at the same time. It paraphrases historic through threshing floors in barns. The intimacy of a closed yard thus gains a new dimension connecting it beyond the old homestead's back yard. The new timber guesthouse virtually closes the whole yard by its roof but opens the ground floor for views to the landscape beyond. The house is divided into three sections – two side blocks with green gable roofs housing guestrooms. The third section is the roofed centre with a large timber deck – a virtual expansion of the roofed yard providing pleasing shade in summer and roof on rainy days. One section of the deck is fitted with folding glass doors providing sheltered space for gathering in the so-called “family pub”. The centre of the house is open up to the rafters, and there is a gallery only above the “pub” designed as a future playroom.

Jury statement

This is a family retreat set in the grounds of an existing house in the charming village of Manesovice. The visitor's experience is one of a series of delightful surprises which impact the senses immediately upon arrival. One enters the complex via a historic gated entrance, through to a cobbled courtyard which is lined on its two opposite sides with existing buildings; the renovated country house and a former barn. The new building closes the courtyard. It sits on the site of a previous building discovered through a trawl of historic maps. It's a barn-like veranda of timber construction with a clever play of solid and void, an open and glazed central living hub, bookended by more enclosed elements which house two floors of primarily sleeping accommodation. Views through to the meadows and landscape beyond are elegantly framed by the open timber structure. There are many charming touches – the deck with its magnificent vaulted roof and randomly placed glazed roof tiles which allow dappled light to the area below, the occasional roofs planted with tall grasses and a bridge link to the original country house. The sleeping accommodation is simple – timber lined cabins; a curious mix of contemporary and monastic living. The renovation to the original house is also sympathetic and sensitive - a very “light-touch”. This is a holiday retreat for various combinations of extended family and their guests. There are evidently many ways to occupy and enjoy the space and place. The architects' team was invited to stay here during the design process. They were inspired to see how this modest development might benefit the adjacent village. They discovered that a nearby bus-stop was the focus of a range of local activity including meals being delivered here for elderly residents. The architect's team ultimately helped restore and improve this facility by providing new decking, seating and a place for the food to be stowed. This “by-project” proved to be so successful that it served as the catalyst for subsequent local grant funds to be directed to the restoration of the village chapel. All in all, this is a joyful and enchanting project. It is thoughtful and modest. There's lots to delight the senses.

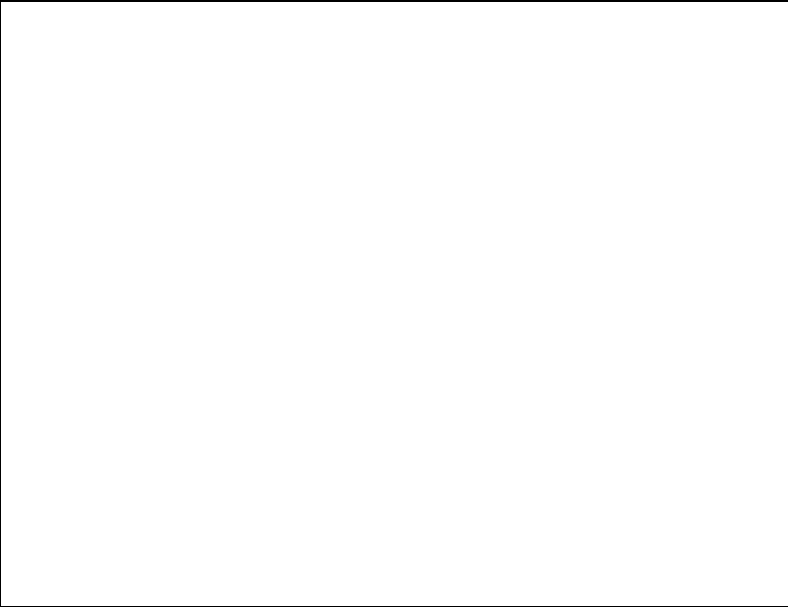
CENY PARTNERŮ

Partneři České ceny za architekturu mohou vybrat některé z přihlášených děl a nominovat je na udělení Ceny partnera.

CENY PARTNERŮ

PARTNERS AWARDS

Partners of the Czech Architecture
Award can select some of the entered
works and nominate them for the Awards.

PARTNERS AWARDS

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

REKONSTRUKCE HOSPODY SE SÁLEM V MÁŠLOVICÍCH

ATELIER BOD ARCHITEKTI

RECONSTRUCTION OF THE PUB WITH A HALL IN MÁŠLOVICE

Foto Jiří Straka

Celkový pohled

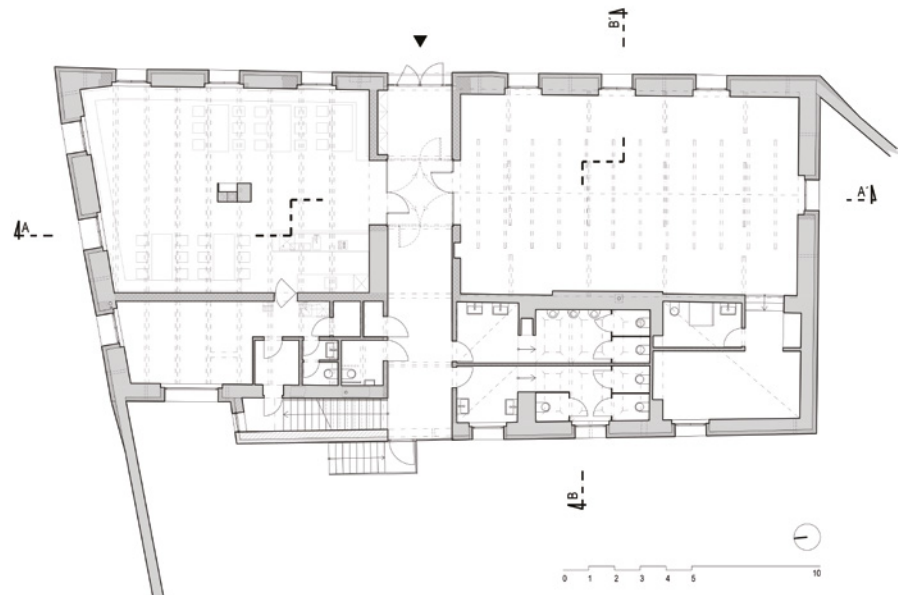
Detail schodiště

Průhled do sálu

Půdorys přízemí – současný stav

Autorská zpráva

V roce 2014 se malá obec nedaleko Prahy, Máslovice, rozhodla vyslat architektonickou soutěž na rekonstrukci chátrající vyhořelé stavby na návsi, kde naposledy sídlil autoservis, ale kdysi zde bývala hospoda. Přestože v Máslovicích již jedna hospoda byla, nebylo kde pořádat kulturní a sportovní akce pro místní obyvatele. Objekt, ve kterém se nyní hospoda s víceúčelovým sálem nachází, se zdál být optimální. Budova stojí na návsi v centru obce. Tato poloha je pro dům takového společenského významu správná. Objekt vytváří společně se sousedním domem současné hospody jeden související celek, který je obklopen návsi. Posílení propojení hospody a návsi je klíčové, zejména zvážíme-li děje konané v hospodě a v sále a jejich význam pro společenský život obce. Původní podoba objektu byla výsledkem mnohaletého přístavování a přestavování objektu, které nakonec vedlo k prostorové srostlici a dispozičnímu bludišti. Toto nepřehledné řešení měníme ve snadno pochopitelné dispoziční schéma kříže. Objekt je rozčleněn na dva trakty. Trakt obslužný, který je situován ke dvorku, a trakt obsluhovaný, bezprostředně navazující na náves v celé délce východní fasády. Hlavní vstup do domu je z návsi a vedlejší podružný vstup ze dvorku. Na hlavní vstup navazuje chodba – osa, na kterou se pojí všechny provozy a vertikální komunikace. Vpravo se nachází lokál, vlevo sál, ty jsou od chodby odděleny velkými dvoukřídlými dřevěnými dveřmi, které se v případě konání větší akce dají otevřít do kolmé polohy, protilehlá křídla do sebe zapadají, a dveře tak slouží pro oddělení zádveří a zbytku chodby a vzniká jeden velký propojený prostor sálu a hospody. Samotný sál je možné otevřít směrem do vydlážděné návsi třemi velkými francouzskými okny.

Rekonstrukce hospody se sálem
v Máslovicích / Reconstruction of the
pub with a hall in Máslovice
ATELIER BOD ARCHITEKTI s. r. o.

Autoři / Architects
Vojtěch Sosna
Jakub Straka
Jáchym Svoboda

Klient / Investor
Obec Máslovice

Realizace / Year of completion
2014–2018

Rekonstrukce hospody v Máslovicích
získala rovněž ocenění Finalista ČCA
2019 – viz s. 56.
Reconstruction of the pub with hall in
Máslovice was awarded the Finalist of
the Czech Architecture Award 2019 –
see page 56.

Odůvodnění udělení Ceny partnera

Ministerstvo pro místní rozvoj se rozhodlo udělit cenu za prosazování kvalitní výstavby prostřednictvím architektonických soutěží rekonstrukci hospody se sálem v Máslovicích. Rekonstrukce je ukázkovým příkladem vhodného postupu obce, která se zajímá o kvalitu svého vystavěného prostředí a využívá k tomu nástroje architektonické soutěže, přestože jí to zákon neukládá. Výsledkem je stavba, která není architektonickým výstřelkem, ale skvěle zapadá do okolního prostředí, má nápadité prostorové řešení a propracované detaily. Navíc se jedná o rekonstrukci zanedbané stavby na návsi v centru obce, což považujeme za mnohem cennější, než kdyby byl objekt realizován jako novostavba na okraji sídla. Hospoda v Máslovicích je ukázkovým příkladem, že i v malých obcích může vzniknout skvělá architektura, která nabídne obyvatelům i návštěvníkům prostor pro společné aktivity a posílí jejich soudržnost v rámci komunity i vztah k místu.

Justification of awarding the Partner Award

The Ministry for Regional Development has decided to award the Award for promoting quality constructions through architectural competitions to the Refurbishment of the pub with a multipurpose room in Máslovice. The refurbishment is a great example of good practice of the municipality that is interested in the quality of its built environment and uses the tools of architectural competition, even though this is not required by law. The result is a building that is not an architectural fad, but fits perfectly into the environment, has an imaginative spatial solution and elaborate details. Moreover, it is a refurbishment of a neglected building found in the square in the center of the village, which we consider much more valuable than if the object was realized as a brand new building in the periphery of the village. The pub in Máslovice is a prime example of how great architecture can be created even in small villages, offering residents and visitors alike a space for common activities and enhancing their belonging to the community and their relationship with the place.

TECHNOLÖGICKÝ DVŮŘ V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

boq architekti

TECHNOLÖGY CĚNTER IN ČESKÉ BUDĚJOVICE

Foto Tomáš Dittrich

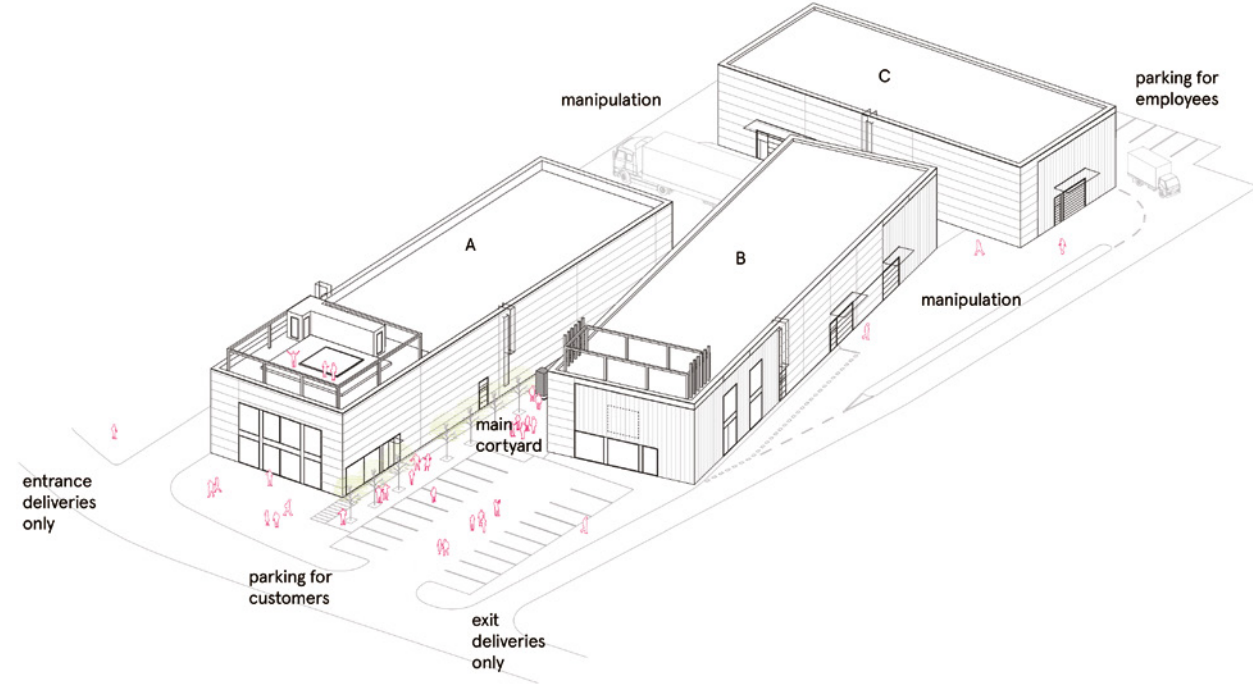

Pohled na showroom přes nádvoří

Vodní a sochařský prvek

Axonometrie

Manipulační zóna

Autorská zpráva

Udělat to trochu jinak. To byl náš základní koncept, který vyřešil základní požadavky investora. Jak skloubit skladový areál s prostorem, který bude přístupný veřejnosti? Jak se vypořádat s požadavkem umístit tři samostatné objekty na nepříliš velký pozemek a zachovat tak funkční dopravní a provozní vztahy? Skladové haly s showrooem pro předvedení výrobků a místo, kam dodavatelé technologií mohou vzít koncové zákazníky a pod jednou střechou probrat vše potřebné. Největší důraz byl kladen na vytvoření veřejného prostoru. Semknutím všech tří hmot a mírným pootočením vzniklo malé nádvoří, trychtýřovitý prostor, který umožňuje návštěvníkům nerušený průchod do každé z hal. Rozsáhlý vodní prvek, stromořadí, lavičky, umělecké dílo, to vše jsou prvky, které by ve skladovém areálu málokdo čekal a které areál zpřístupňují veřejnosti. Každá hala má administrativní a skladovou část. Administrativní části dominuje velkorysý světlík, prosklené příčky, prostor otevřený přes dvě podlaží. Skladová část je navržena účelně dle potřeb každé haly, zboží je zaváženo ze zadní části, kudy vede obslužná komunikace. Konstrukce, materiály: Jedná se o železobetonový skelet s obvodovým pláštěm z PUR panelů a panelů z matného polykarbonátu. Polykarbonátová fasáda částečně odhaluje dění uvnitř skladových prostor a vytváří tak proměnlivou scénérii, která vynikne zejména v zimních měsících, kdy se brzy stmívá. Vše je doplněno ocelovými prvky a velkoformátovými hliníkovými okny v barvě antracitu.

Technologický dvůr, České Budějovic /
Technology center, České Budějovice
boq architekti, s. r. o.

Autoři / Architects
Miroslav Stach
Jana Stachová

Klient / Investor
Technologický dvůr, s. r. o.

Realizace / Year of completion
2015–2018

Odůvodnění udělení Ceny partnera

V jihočeské metropoli vznikla na pozemku 7000 m² kultivovaná novostavba prodejního, skladového a administrativního areálu se třemi objekty hal. Stavebníci v areálu naleznou produkty z oblasti topení, sanity, koupelen, technických izolací i suché výstavby. Přestože nás stavby této typologie svým architektonickým řešením obvykle nikterak nepřekvapí, zde nás velkorysost přístupu autorů zaujme a uvěříme jim, že „to chtěli dělat trochu jinak“. Velký důraz byl kladen na pěší propojení objektů areálu a vysokou kvalitu veřejného prostoru. Haly nevznikaly jako solitéry vytržené z kontextu města, ale navazují na jeho strukturu, vytvářejí svým uspořádáním nádvoří, náměstíčko, intimní prostory. Strohé architektonické linie bílých kvádrů jsou doplněny vodním prvkem, vegetací, mobiliářem i uměleckými díly. Lidé hledající inspiraci pro vlastní bydlení mezi produkty uvnitř hal jsou zároveň esteticky ovlivněni vně hal, kudy jen neprobíhají, ale mohou zde nerušeně spočinout. V hale A je navíc umožněn výstup na střechu s klidovou zónou. Současný a reprezentativní vzhled hal umocňuje použití mléčných polykarbonátových stěn, které průsvitností a stínovým divadlem dávají tušit vnitřní provoz.

Justification of awarding the Partner Award

A cultivated new compound accommodating three sale, storage and office halls was built on a 7.000-m² plot in České Budějovice. Builders here will find products from heating, sanitary, bathrooms, technical insulation and dry construction. Although structures of this typology usually do not surprise by their architecture, generosity of these architects' approach attracts attention and we can believe them that "they wanted to do it a bit differently". The architects strongly emphasised the pedestrian connection between the buildings and a high quality of public space. The halls were not conceived as detached, unrooted from the city context, but follow their structure, establish a courtyard, a piazzetta, intimate spaces by their arrangement. Austere architectural lines of white prisms are complemented by a water feature, vegetation, street furniture, and artwork. People looking for inspiration for their own living among products displayed in the halls are also aesthetically influenced outside the halls where they do not just run through but can rest undisturbed. Moreover, the roof with a zone of silence can be accessed from the hall A. The current and representative appearance of the halls is boosted by using frosted polycarbonate walls, by their transparency and silhouette theatre foreshadowing the internal operation.

RODINNÝ DŮM V BLATNICI POD SVATÝM ANTONÍNEM

Atelier 6, AIR

FAMILY HOUSE IN
BLATNICE POD SVATÝM
ANTONÍNEM

Pohled z boční ulice

Foto Jiří Hurt

Pohled do interiéru obytného prostoru

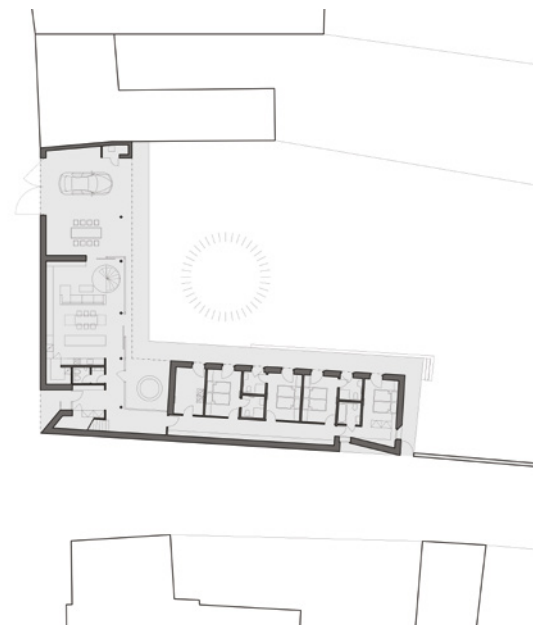

Pohled z hlavní ulice

Situace

Půdorys přízemí

Autorská zpráva

Blatnice pod Svatým Antonínkem, obec s vinařskou tradicí, rozkládající se na rozsáhlé rovině přecházející do mírného svahu s vinohrady. Uprostřed obce v rostlé zástavbě se nacházela původní hospodářská usedlost s novodobou obytnou částí a navazujícími chlévy bez hodnotných architektonických prvků. Kompozici uzavřeného dvora ukončovala vzdálená, samostatně stojící stodola. Přáním investora bylo navrhnout dům pro rekreaci s možností ubytování přátel s rodinami. Navržená hmota domu kopíruje půdorys původní stavby. Respektuje tak obecný princip zástavby v obci a zároveň vytváří naprosto soukromý prostor pobytové zahrady. Vlastní forma domu, s minimalistickými detaily v geometricky přesných plochách, vychází z abstrahovaného tvarosloví původních domů v obci. Nový přízemní dům je do ulice otevřen hlavním zapuštěným vstupem a vjezdovými vraty. Dispozice domu je rozdělena na část ubytovací a na část společenskou, přecházející do prostoru otevřené „stodoly“, která nabízí venkovní kryté posezení. Vzhledem k rekreačnímu využití objektu je dům otevřen výraznými prosklenými plochami do své soukromé zahrady. Ta je opticky ukončena hmotou zachované původní stodoly a po svém obvodu ohraničena plotem z neomítaného cihelného zdiva, které zbylo z původního bouraného domu. Neomítané zdivo, spolu se štukovou omítkou a hladkou střechou z bobrovek, je nejběžnějším místním materiálem.

Rodinný dům v Blatnici pod Svatým Antonínkem / Family House in Blatnice pod Svatým Antonínkem
Atelier 6, AIR

Autor / Architect
Radek Šíma

Spoluautoři / Cooperation
Vítězslav Táborský
Aleš Jeřábek

Klient / Investor
Soukromá osoba / Private person

Realizace / Year of completion
2017

Odůvodnění udělení Ceny partnera

Agentura oceňuje zejména nápaditou novostavbu, která vdechla danému místu nový impulz při respektu k původnímu stavení. Novostavba svým základním hmotovým členěním navazuje na původní typické domy v sídle a citlivě vstupuje do vizuálně exponovaného nároží ve veřejném prostoru obce. Obytná část objektu je přirozeně propojena s hospodářskou částí pozemku, kde zůstala zachována původní stodola. Členění fasády původního objektu, které odkazovalo na dobu svého vzniku v období socialismu, bylo nahrazeno nápaditými a originálními prvky, které v kontextu celé stavby nepůsobí rušivě, přitom činí objekt zajímavým. Dům harmonicky zapadá do venkovského prostředí.

Justification of awarding the Partner Award

The agency especially appreciates the imaginative new building that put new life into the place while respecting the old house. By its basic articulation of volumes, the new house follows the scheme of old local houses and delicately enters the visually exposed corner in the public village space. The residential part naturally connects the farmstead where a barn stands preserved. The façade of the old house referring to the socialist time of its origin was replaced by creative and original elements; they are not contextually disturbing while making the house attractive. Then house well harmonises with the rural environment.

MATEŘSKÁ ŠKOLA SEDLEJOV

ARCHOO

KINDERGARTEN IN
SEDLEJOV

Foto Jaroslav Svoboda

Pohled do třídy

Terasy

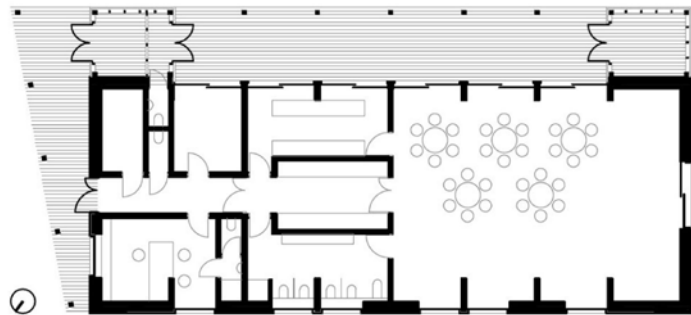

Celkový pohled

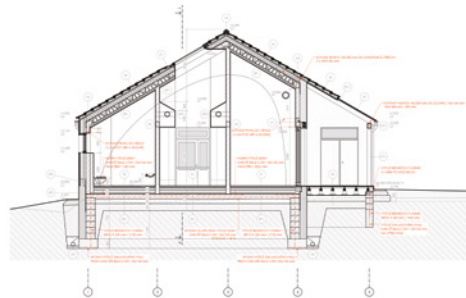

Situace

Půdorys

Příčný řez

Autorská zpráva

Skromná mateřská škola v pasivním standardu se nachází v nárožní pozici návsi obce Sedlejev. Jednopodlažní objekt se sedlovou střechou, tradičního vesnického výrazu – stodoly, je vyvýšen na úroveň zahrady. Zastřešený vstup do školky je z boku od příjezdové komunikace. Dispozice půdorysu je dělena na tři části. První část od vstupu má provozní charakter se zázemím pro zaměstnance, druhá část je vyhrazena výdeji jídel, šatnám a sociálnímu zázemí pro děti a třetí je samotnou hernou pro děti. Společným výtvarným prvkem prostor jsou viditelné rámy konstrukce zastřešení jako skeletu – kostry jakéhosi obratlovce, s horním přisvětlením pásem střešních oken. Z herny a jídelny je možný výstup skrze francouzská okna na zastřešenou dřevěnou terasu a dále do zahrady. Pro výhled na náves, na rybník a na příchozí rodiče je v herně umístěno u podlahy velké okno. Světlo je možné regulovat pomocí vertikálních žaluzií. Použité materiály – bílé zdivo, dřevěné pobití, keramická režná taška – byly voleny vzhledem k tradičním hodnotám vesnice. Vytápění je řešeno pomocí tepelného čerpadla země voda, větrání pomocí rekuperace.

Odůvodnění udělení Ceny partnera

V České republice stráví 1,4 milionu dětí ve škole 193 dní v roce a z toho 70 % času uvnitř tříd. Jak vyplývá z řady mezinárodních studií shrnutých v Healthy Home Barometru 2019, může kvalita vnitřního prostředí ovlivnit schopnost dětí učit se o 15 % a současně ovlivňuje i počet zameškaných dní z důvodu respiračních chorob. Naše společnost se dlouhodobě na evropské úrovni věnuje podpoře kvality vnitřního prostředí v budovách. Proto jsme se v letošním roce rozhodli ocenit drobnou stavbu mateřské školy, která kvalitě denního osvětlení a vnitřního vzduchu věnuje velkou pozornost. Rovnoměrné rozložení denního světla s vysokou složkou horního osvětlení, spolu s možností jeho regulace v souvislosti s prováděnými aktivitami, je provozovatelem školky velmi oceňováno. Kvalita denního světla ve školách i školkách je zásadní, protože zrak dětí se teprve vyvíjí. Ocenili jsme, že autoři u drobné lokální stavby zohlednili nejen její estetickou stránku, ale i tyto technické parametry, které nejsou na fotografiích vidět. Přejeme dětem, aby se jim ve školce líbilo.

Mateřská škola, Sedlejev /
Kindergarten in Sedlejev
ARCH00, s. r. o.

Autoři / Architects
Jiří Ondráček
Jaroslav Svoboda

Klient / Investor
Obec Sedlejev

Realizace / Year of completion
2016–2018

Justification of awarding the Partner Award

In the Czech Republic, over 1.4 million children spent 193 days at school and from that 70% of this time inside their classrooms. Results of many international studies summarized in Healthy Home Barometer 2019 show that the quality of building environment can influence child's ability to learn by 15% and, at the same time, it impacts the number of days lost due to respiration diseases. Our company has been supporting the quality of building environment on the European level for a long time. That is why we decided to appreciate a small kindergarten this year that pays much attention to the quality of daylighting and interior air. The kindergarten operator very much realizes an even distribution of daylight with a high component of ceiling lighting and the possibility to regulate it according to activities performed below. The quality of daylighting in schools and kindergartens is crucial because the sight only develops in children. We appreciated that the architects of a small local building considered not only the aesthetics but also these technical parameters that cannot be seen in photographs. We wish the children enjoy their time in their kindergarten.

VÝJIMEČNÝ POČIN

VÝJIMEČNÝ POČIN

VÝJIMEČNÝ POČIN

V rámci České ceny za architekturu jsou rovněž oceňovány výjimečné aktivity na poli architektury. Nominace, stejně jako hlasování, provádějí členové Akademie ČCA.

As part of the Czech Architecture Award, the unique activities in the field of architecture are acknowledged, too. Their nomination, selection and voting are performed by members of the Academy CCA.

UNIQUE ACHIEVEMENT

UNIQUE ACHIEVEMENT

UNIQUE ACHIEVEMENT

CENTRUM SOUČASNÉHO UMĚNÍ DOX

CENTER FOR CONTEMPORARY ART DOX

Odůvodnění Akademie ČCA

Centrum DOX se za více než deset let své existence stalo nepřehlédnutelnou součástí pražské umělecké scény. Multifunkční areál, vzniklý ze soukromé iniciativy Leoše Války a za podpory jeho kolegů, nabízí jedinečný prostor pro prezentaci současného umění včetně architektury. V pražských Holešovicích se podařilo vytvořit polyfunkční areál, nabízející prostředí pro kritickou reflexi zásadních společenských témat dnešního světa. Celý areál DOX lze považovat sám o sobě za příklad kvalitní současné české architektury – od přestavby bývalé holešovické továrny podle projektu Ivana Kroupy přes dřevěnou vzducholod Gulliver autorů Martina Rajniše a Leoše Války až po multifunkční sál podle návrhu architektonického studie Petr Hájek Architekti.

Academy Statement

DOX – the Centre for Contemporary Art became a highly visible element of the Prague art scene during ten years of its existence. The mixed-function facility privately initiated by Leoš Válka and supported by his colleagues provides a unique space for presenting contemporary art, including architecture. It was possible to create a multi-function facility offering an environment for critical reflection of the major social topic of the modern world. The entire DOX compound can be considered an example of good contemporary Czech architecture per se – from the conversion of the former Holešovice factory to the project by Ivan Kroupa through the timber Gulliver airship designed by architects Martin Rajniš and Leoš Válka to the multi-function hall according to the design by Petr Hájek Architekti.

Foto archiv DOX

NOMINOVANÉ STAVBY

NOMINATED PROJECTS

Altán Provozně ekonomické fakulty
ČZU, Praha / IO Studio (2017)

Centrum současného umění DOX+,
Praha 7 / Petr Hájek ARCHITEKTI
(2018)

Finalista

s. 50

Chata u rybníka, Vyklantice /
Atelier 111 architekti (2018)

Finalista

s. 62

Corso Pod Lipami, Řevnice /
EHL & KOUMAR ARCHITEKTI (2018)

Dům se šikmou střechou², Struhařov /
Stempel Tesar architekti (2018)

Hasičská zbrojnice, Liberec-Krásná
Studánka / Vojtěch Šrut – architekt
(2018)

Hostivar H², Praha / ADR (2017)

Lávka přes Dřetovický potok,
Kladno-Vrapice / Aoc architekti
(2018)

Finalista

s. 68

Main Point Pankrác, Praha 4 / DAM
architekti (2018)

Manifesto market, Praha / Lucie Červená, Nikola Karabcová, Elvira Islas (2018)

Mateřská škola Nová Ruda, Liberec – Vratislavice nad Nisou / PETR STOLÍN ARCHITEKT (2018)

Hlavní cena

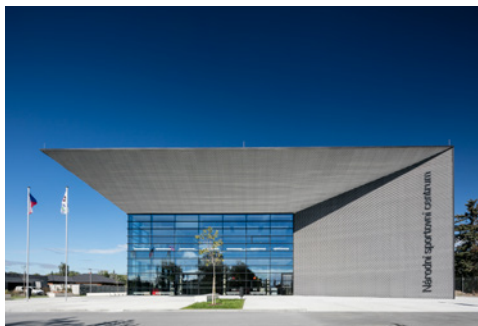
s. 38

Městský dům, Brno / CHYBIK+KRISTOF ARCHITECTS & URBAN DESIGNERS (2018)

Nájemní komplex Luka Living, Praha 13 / CAMA Architekti (2017)

Národní sportovní centrum, Prostějov / atelier-r (2018)

Náves, Velká Polom / ATELIER 38 (2017)

Přístavba rodinného domu, Kojetín u Nového Jičína / Kamil Mrva Architects (2018)

Přístavba školní družiny, Plzeň-Újezd / projectstudio 8 (2018)

Přístavba ZŠ Praha 9-Klánovice / VYŠEHRAD atelier (2018)

Radnice, Praha 8-Žabčice / A.LT
architekti (2018)

Rekonstrukce hospody se sálem,
Máslovice / ATELIER BOD ARCHITEKTI
(2018)

Finalista s. 56
Cena partnera s. 86

Rekonstrukce pavilonu A, Louny /
ARCHITEKT Ondřej Tuček (2018)

Revitalizace Masarykova
náměstí, Stříbro / M&P Architekti –
Krajinářská architektura (2018)

Revitalizace osady Buďánka –
koloniál, Praha / Lennox architekti
(2016)

Rodinná kaple, Sedlčany / OTA
atelier (2018)

Rodinný dům, Blatnice pod Svatým
Antonínem / Atelier 6, AIR (2017)

Cena partnera s. 82

Rodinný dům, Litvínovice / Atelier
111 architekti (2018)

Smuteční obřadní síň, Valašské
Meziříčí / archislužba.cz (2018)

Smuteční síň, Broumov / d3D, INS
(2018)

Sportovní hala, Kuřim / CUBOID
ARCHITEKTI (2018)

Startovací rampa BMX, Praha 8 /
ARCHITEKT Ondřej Tuček (2018)

Technologický dvůr, České
Budějovice / boq architekti (2018)

Cena partnera

s. 90

Usedlost Maneschowitz, Manešovice
/ a1 architects (2016)

Finalista

s. 74

Vila severně od Prahy, Horoměřice /
VYŠEHRAD atelier (2014)

Visionary, Praha / Jakub Cigler
Architekti (2018)

Všechna přihlášená díla najdete na
www.ceskacenzaarchitekturu.cz

For all entered projects – see
www.ceskacenzaarchitekturu.cz

ČESKÁ
KOMORA
ARCHITEKTŮ
děkuje
partnerům,

kteří
podpořili
4. ročník
České ceny za
architekturu:

Generální partner

Generální mediální partner

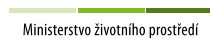
Hlavní partneři

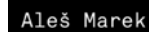
HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

Hlavní mediální partner

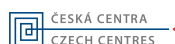
Záštity

Partneři

Děkujeme za spolupráci

Mediální partneři

Katalog 4. ročníku České ceny za architekturu

Českou cenu za architekturu vyhlašuje Česká komora architektů.

Redakce

Markéta Pražanová
Kancelář ČKA

Jazykové korektury

Josef Šebek

Překlad

Jana Kománková
Lucie Mertlíková

Grafický design

studio Jakub Straka
(Jakub Straka, Barbora Fišerová)

Papír

Arctic Paper G-Print 130 g/m²
Arctic Paper Volume White 250 g/m²

Náklad

2000 ks

Expedice

14. 11. 2019

Tisk

Triangl, a. s.

ISBN 978-80-86790-27-5

Česká komora architektů
Josefská 34/6
118 00 Praha 1

www.ceskacenaazaarchitekturu.cz
www.cka.cz

Údaje a obrazová dokumentace byly převzaty z podkladů
poskytnutých přihlašovatelem staveb.

ČESKÁ
CENA
ZA
ARCHITEKTURU
2019